

Identity work

*Et fænomenologisk studie af tre kollegers
fag- og arbejdsrelaterede identity work*

Identity work

*A phenomenological study of three colleagues'
vocational and occupational identity work*

Kandidatspeciale

Af Natascha Schmidt

17. september 2018

Copenhagen Business School

Cand.merc.psyk • studienr.: 26830 • anslag (sider): 181.990 (80) • vejleder: Anne Reff

Abstract

Within the following master thesis a phenomenological approach towards creating a qualitative analysis of three colleagues named Mikkel, Sarah and Karin is taken. In their daily life, they work at Moves, a department at the Elsass Institute, where they seek to better the lives of people with cerebral palsy, an umbrella term for various effects of damage to the brain causing cognitive and physical disability.

The three colleagues are continuously engaged in identity work processes and because of the amount of time spent at work it often represents a substantial part of people's self-identities, i.e. who a person takes themselves to be. In this thesis identity is viewed as a dynamic phenomena in which the continuously and multiple identity work processes are constituted by both internal self-reflection and external engagement. The purpose of this thesis is to investigate the three colleagues', Mikkel's, Sarah's and Karins's, own experience of two work related phenomena: Their vocational and occupational identity work. Through this investigation, it is the aim of the thesis to analyze said experiences and how they involve (dis-)identification, (mis)alignment and inputs from external 'others' defined as everything and everyone external to the individual, e.g. objects, subjects, phenomena etc. To further the insight in the dynamic character of identity work, this empirical study is based on two rounds of interviews separated by 4-8 weeks: Two interviews with each of the three colleagues.

Inspired by Tony Watsons identity work theory it was found that all three colleagues identified with their vocations and had an experience of having a vocational identity, although Mikkel's experience of such first appeared to him during the time between his two interviews. Moreover Mikkel and Karin experienced identification with and alignment between their vocation and work, whereas Sarah experienced dis-identification and misalignment. The three colleagues experienced inputs from external 'other' objects as well as subjects to their vocational and occupational identity work. Therefore and in light of the above Mikkel, Sarah and Karin are not autonomous agents in their vocational and occupational identity work.

Indhold

Abstract	1
Indledning	3
Opgavens opbygning.....	6
Metode	6
Fænomenologi	7
Empirien - indsamlingsforløbet	10
Interviewene	12
Efterarbejdet med interviewene - <i>fortolkning af transskriberingerne</i>	15
Teori	17
Teoretisk afgrænsning	19
Metateoretiske perspektiver - <i>det fortolkende perspektiv</i>	19
Tony Watson	21
Watsons tre-trins-model	22
Dette studies tilgang til Watsons teori	25
Introduktion af teoretiske begreber	27
Identifikation og dis-identifikation	28
Fag/fagidentitet og arbejde/arbejdsidentitet	28
Supplerende teoretiske begreber - <i>identity threat, (mis)alignment, home-work dynamics, social kategorisering og provisional selves</i>	30
Analyse	33
Faglighed som base for identifikation	34
Mikkel	34
Sarah	37
Karin	40
(Mis)alignment mellem faglighed og arbejde	44
(Mis)alignments - <i>arbejde som base for identifikation</i>	44
Konkurrerende identiteter - <i>home-work dynamics</i>	49
Input fra 'andre'	54
Læring (udvikling af vidensbaser) - <i>input fra litteratur og kolleger</i>	54
Fondaset.....	56
Personer	58
Konklusion	61
Litteratur	65
Bilagsoversigt	68

Identity work

Et fænomenologisk studie af tre kollegers

fag- og arbejdsrelaterede identity work

Indledning

Mange menneskers arbejde udgør en betydelig del af deres selv-identiteter, dvs. ”*who a person takes themselves to be*” (Watson 2002, Watson 2008: 128), fordi de tilbringer en stor del af deres liv og hverdag i et/dette arbejde. Og selvom identitet blot er en af mange udgangspunkter til analyse og forståelse af mennesker i organisationer (Brown 2018), er der især de seneste 10-20 år sket en eksponentiel vækst i interessen for organisationsrelaterede identitetsstudier (Miscenko & Day 2016, Atewologun et al. 2017). I disse studier undersøges dog ofte kun ét identitetsniveau (bl.a. interpersonel -, individuel -, organisations-, arbejds- eller fagidentitet), hvorfor den eventuelle interdependens mellem sådanne synes underbelyst (se bl.a. Miscenko & Day 2016, Atewologun et al. 2017). Især synes det interessant, at vidensarbejderes faglighed og arbejde ofte undersøges som separate identifikationsbaser/identiteter (se bl.a. Smistrup 2004, Brown et al. 2007, Miscenko & Day 2016, Atewologun et al. 2017), eftersom disse kan være tæt relaterede, givet at mange vidensarbejdere er ansat til deres arbejde på baggrund af deres faglighed/uddannelse.

Således er jeg interesseret i at forstå samt få indblik i tre vidensarbejderes fag- og arbejdsrelaterede identity work, hvilket gøres gennem et studie af tre kollegers oplevelse af deres fag- og arbejdsrelaterede identity work. Disse tre, ergoterapeuten Mikkil, psykologen Sarah og fysioterapeuten Karin, vil udgøre dette studies empiriske grundlag, idet de tilsammen repræsenterer de fagligheder, der er i deres afdeling, Moves.

På baggrund af en interesse i Mikkils, Sarahs og Karins oplevede (dis-)identifikation og (mis)alignment i deres faglighed og arbejde samt de herved involverede identity work-processer, vil jeg i et spændingsfelt mellem psykologi og organisation undersøge deres egen-oplevede fag- og arbejdsrelaterede selv-identiteter i deres fælles arbejds kontekst. Med en antagelse om, at de tre kollegers selviagttagelser er den mest direkte adgang til netop deres oplevede selv-identiteter, tager jeg afsæt i et fænomenologisk perspektiv på disse tre kollegers oplevelser. Den psykologiske del af spændingsfeltet bidrager således til et indgående indblik i de tre personers arbejdsrelaterede livsverdener, hvor den organisatoriske kontekst, de befinder sig i, udgør en betydelig del af deres fag-, arbejds- og selv-identitetsrelaterede hverdag og kontekst (Watson 2002). På baggrund heraf centrerer problemformuleringens overordnede spørgsmål omkring undersøgelsen af de tre kollegers fag- og arbejdsrelaterede identity work, hvilket besvares via besvarelse af tre delspørgsmål. De tre

delspørgsmål vil hermed udgøre strukturen i analysens tre hoveddele. Det første delspørgsmål vil omhandle de tre kollegers oplevelse af deres respektive fagligheder som base for identifikation, hvorved der i analysens første del vil være fokus på de tre kollegers individuelle selv-identiteter. I andet delspørgsmål fokuseres der på de tre kollegers oplevede (mis)alignment mellem deres faglighed og arbejde, hvilket i analysens anden del undersøges i et fokus på deres oplevede selv-identiteters faglighedselementer i relation til deres oplevede arbejde. Endeligt vil tredje og sidste delspørgsmål have eksterne 'andres' indflydelse på Mikkels, Sarahs og Karins identity work som dets omdrejningspunkt, hvorved analysens sidste hoveddel vil være en undersøgelse af de eksterne aspekter ved de tre kollegers identity work.

Med afsæt i nedenstående problemformulering vil jeg derfor udføre et empirisk studie heraf.

Hvordan oplever Mikkel, Sarah og Karin deres fag- og arbejdsrelaterede identity work?

- *Hvordan oplever Mikkel, Sarah og Karin deres faglighed som base for identifikation?*
- *Hvordan oplever Mikkel, Sarah og Karin (mis)alignment mellem deres faglighed og arbejde?*
- *Hvilke eksterne 'andre' kan have betydning i Mikkels, Sarahs og Karins identity work-processer?*

Nedenfor defineres og afgrænses betydningen af problemformuleringens mest centrale begreber som det første, hvorefter Mikkel, Sarah og Karin samt deres fælles arbejds kontekst præsenteres ganske kort.

Inspireret af Tony Watsons perspektiv på identity work (2008), hvis teoretiske bidrag til dette studie udfoldes ifm. teoriafsnittet, betragtes individers selv-identiteter som et dynamisk fænomen, der indebærer individets egen oplevelse af, hvem og hvad de er. Disse selv-identiteter er således multiple og indgår i en kontinuerlig identity work-proces, hvori individets oplevelse af (dis-)identifikation indgår. I denne betragtning er fx fagidentitet et element ved individets oplevede selv-identiteter. Dette identity works (og dermed også selv-identiteters) dynamiske karakter tydeliggøres gennem besvarelsen af og analysearbejdet med problemformuleringens delelementer.

Når faglighed og arbejde undersøges som baser for identifikation, betyder det, at faglighed og arbejde undersøges som noget Mikkel, Sarah og Karin kan identificere - og/eller ikke-identificere sig med (Atewologun et al. 2017). I denne forbindelse må det også fremhæves, at faglighed og arbejde her vil fungere som analytiske begreber, hvis indhold dog afhænger af, hvad de tre kolleger oplever dem som. Derudover er oplevelsen, der her også er et analytisk begreb, et kernefænomen i fænomenologien, hvorved man er interesseret i at undersøge, hvordan 'noget' fremtræder for det enkelte individ (Langdridge 2007, Funch & Roald 2014, Egholm 2014). Heri indgår en antagelse om, at individers oplevelser er forskellige (Egholm 2014), hvilket er medårsag til, at disse oplevelser ønskes belyst af

mere end et individ. Således synes det også interessant at få indblik i de tre kollegers forskelligheder i bl.a. deres eventuelt oplevede interdependens mellem deres oplevede faglighed og arbejde som baser for identifikation, hvorfor begreberne misalignment og alignment introduceredes i andet delspørgsmål. Misalignment og alignment omhandler nemlig individets oplevede (u)forenelighed mellem eksempelvis faglighed og arbejde når disse sammenlignes (Kira & Balkin 2014).

Identity work inkorporerer dog ikke kun de interne personlige selv-identiteter men også eksterne 'andre', hvilket er søgt afspejlet i problemformuleringens tredje delspørgsmål. Eksterne 'andre' er et selvintroduceret begreb, der her defineres ved alt eksternt, som eksisterer i sig selv uafhængigt af individets oplevelse af det. Således er eksterne 'andre' ikke begrænset til hverken fx mennesker, objekter, fænomener etc., men indebærer alle tre og alt andet eksternt, der kan yde input på Mikkels, Sarahs og Karins identity work – dvs. alt minus individet. Refleksionerne bag introduktionen af begrebet fremgår af teoriafsnittet.

Det betyder altså, at Mikkels, Sarahs og Karins oplevede selv-identiteter betragtes som værende foranderlige over tid samt indlejrede i identity work-processernes interne og eksterne rettet, hvori oplevelsen af (dis-)identifikation med og (mis)alignment mellem bl.a. deres faglighed og arbejde samt inputs fra eksterne 'andre' indgår.

De tre kolleger og deres fælles arbejdskontekst præsenteres kort nedenfor.

Mikkel er den yngste (30 år) og nyligst tilkomne af de tre kolleger, da han kort efter endt uddannelse som ergoterapeut tiltrådte sin stilling i afdelingen Moves i juni 2017 (Bilag M1). Sarah har arbejdet i sin stilling som psykolog i Moves i 4,5 år og er selv 43 år (Bilag S1). Derudover er Karin 35 år og har arbejdet som fysioterapeut i Moves i 2 år (Bilag K1). Af hensyn til de tre kollegers eventuelle privatpersonlige informationer er Mikkel, Sarah og Karin dog ikke deres rigtige navne.

De arbejder altså alle i Moves, som er en afdeling på Elsass Institutet, der er en privat ejet fond (Elsass Fonden), hvis mål er at hjælpe børn, unge og voksne med cerebral parese (CP). Cerebral parese (CP) er en medfødt hjerneskade, der medfører motoriske og kognitive vanskeligheder. Gennem træning arbejder de syv fysioterapeuter, fire ergoterapeuter og to psykologer i Moves på at forbedre barnets, den unges og/eller den voksnes motoriske og kognitive funktionsniveau. Dette gøres, så personen med CP kan integrere sig i flere forskellige sociale sammenhænge: Fx i hjemmet, i skolen og/eller på arbejdsmarkedet. Derudover arbejder de i Moves også på, at familien opnår konkret viden om CP samt bliver i stand til at varetage nogle af de opgaver, der oftest er en følge af det at have et barn eller en pårørende med CP (Elsassfonden.dk, d. 12.4.18).

Studiet af ovenstående tilgås som følger.

Opgavens opbygning

Studiet er bygget op omkring tre hoveddele: Metodeafsnit, teoriafsnit og analyse efterfulgt af en konklusion og besvarelse på problemformuleringen. De to første hovedafsnit skaber tilsammen fundamentet for arbejdet med problemformuleringen og starter i metodeafsnittet med en præsentation af fænomenologien som filosofi og metode, idet fænomenologien udgør dette studies videnskabssteoretiske udgangspunkt samt inspirationskilde til mine metodiske overvejelser. Derfor redegøres der ligeledes for studiets empiriske grundlag i dette afsnit.

Studiets anden hoveddel, teoriafsnittet, indledes med et kort indblik i litteraturen omkring identitet i en arbejdskontekst, hvorudfra dette studies metateoretiske perspektiv herpå præsenteres. Med afsæt heri præsenteres Tony Watsons (2008) begreb om identity work samt min reviderede version heraf som den overordnede teoretiske tilgang studiet af Mikkels, Sarahs og Karins oplevede fag- og arbejdsrelaterede identity work. Men fordi Watson (2008) ikke synes at beskæftige sig (meget) med flere af studiets kernebegreber og fordi der i analysen suppleres med yderligere teoretiske begreber, afsluttes teoriafsnittet med en begrebsafklaring af bl.a. (dis-)identifikation, fagidentitet, arbejdsidentitet, (mis)alignment m.fl.

Med disse afsnit er fundamentet for opgavens tredje og sidste hoveddel, analysen, etableret, hvorved arbejdet med problemformuleringen og empirien kan påbegyndes. Analysen, der ligeledes er inddelt i tre hoveddele, afspejler problemformuleringens tre delspørgsmål. Første del omhandler således Mikkels, Sarahs og Karins oplevelse af faglighed som base for identifikation; med udgangspunkt i første del omhandler anden del oplevelsen af (mis)alignment mellem faglighed, arbejde og selv-identiteter; og sidste analyseafsnit handler om det eksterne aspekt ved identity work, hvilket undersøges i form af inputs fra eksterne 'andre' til de tre kollegers identity work. På baggrund af analysen vil jeg i en samlet konklusion slutteligt besvare problemformuleringens spørgsmål.

Først præsenteres fundamentet for studiet med udgangspunkt i fænomenologien.

Metode

Dette metodeafsnit omfavner en række forskellige foci, der alle har haft indflydelse på studiets empiriske grundlag. Metodeafsnittet indeholder derfor flere afsnit, der med hver deres omdrejningspunkt bidrager til et samlet indblik i de metodiske grundtanker, overvejelser og greb jeg har ladet mig inspirere af samt foretaget i tilgangen til problemformuleringen og empirien. Idet jeg er interesseret i at undersøge Mikkels, Sarahs og Karins oplevede fag- og arbejdsrelaterede identity work, har studiet sit udgangspunkt i oplevelsens karakter, hvorfor jeg har taget en fænomenologisk videnskabssteoretisk tilgang til arbejdet hermed. Derfor vil jeg som det første introducere og argumentere for

fænomenologien som dette studies videnskabsteoretiske afsæt, inden jeg præsenterer empirien og arbejdet hermed. Desuden vil jeg med et kritisk blik løbende fremhæve eventuelle problematikker ved de trufne valg, metoderne samt fænomenologien som videnskabsteori.

Fænomenologi

I dette første afsnit vil jeg i en kombineret redegørelse og diskussion af nogle af fænomenologiens hovedtræk og grundantagelser fremhæve enkelte årsager til, at nærværende studie tager afsæt i fænomenologien samt enkelte implikationer herved. Jeg vil i dette studie hovedsageligt inddrage samt lade mig inspirere af både den grundlæggende filosofiske fænomenologiske disciplin samt psykologiske fænomenologi, idet sidstnævnte oprindeligt bygger på nogle af den fænomenologiske filosofis tanker og tænkere og især har bidraget til, at fænomenologien har fået videnskabelig status som metode (Funch & Roald 2014).

I dette studie søger jeg at få indblik i, hvordan hhv. Mikkels, Sarahs og Karins oplevelser af deres fag- og arbejdsrelaterede identity work optræder for dem, hvorfor jeg har valgt at have fænomenologien som min videnskabsteoretiske tilgang til og forståelsesramme for den præsenterede problemstilling og empiri. Dette skyldes bl.a. at fænomenologi er studiet af fænomener som de optræder i menneskets oplevelsesstrøm (Funch & Roald 2014, Egholm 2014) og således er læren om menneskets bevidsthedsliv (Funch 2003). Fænomenologiens genstandsfelt er derfor den måde, hvorpå menneskets oplevelse, erkendelse og erfaring fremtræder for mennesket, hvilket hermed ligger til grund for både denne og enhver anden fænomenologisk teoretisk analyse og forståelse (Langdridge 2007, Funch & Roald 2014, Egholm 2014). Således har fænomenologien en grundantagelse om, at fænomener kan fremtræde forskelligt for forskellige mennesker (Egholm 2014), hvorfor det er interessant at undersøge mere end et individs oplevelse af et fænomen, fx fag- og arbejdsrelateret identity work.

Fænomenologien har ikke en ambition om at være værdifri, da fænomenologien netop omhandler menneskets erkendelse af verden (epistemologien), idet verden ikke menes at kunne betragtes objektivt, da enhver oplevelse, genstand og ethvert fænomen først er noget for mennesket (ontologisk betragtet) når mennesket (et subjekt) oplever det (Egholm 2014, Langdridge 2007). Derfor er et udsagn ikke objektivt verificerbart (Egholm 2014). Som følge heraf, kan dette ideografiske studie af Mikkels, Sarahs og Karins subjektive erkendelse af fænomener(ne) ikke generalisere på dets udsagn og konklusioner, hvorfor studiets udsagnskraft må forventes at være begrænset af dets epistemologiske fokus og deraf subjektive karakter. Dette studie kan derfor "blot" sige noget om de tre interviewpersoners oplevelser af fænomener(ne), hvilket er hensigten, jf. problemstillingen. Dette betyder, at fænomenologien ofte er og har været under nogen kritik (Funch & Roald 2014).

Fænomenologien ophæver således dualismen mellem epistemologi og ontologi og tillægger derfor

ikke den ydre verdens eksistens megen relevans eller interesse – netop fordi fænomener skal forstås og undersøges i menneskets erfaringskontekst (Egholm 2014). Trods ophævelsen af denne dualisme afskriver fænomenologerne ikke den fysiske verden sin eksistens, men anerkender, at der er en fysisk og objektiv virkelighed, da det bevidste menneske altid er bevidst om noget og bevidstheden ligeledes er afhængig af noget andet end sig selv, som Edmond Husserl, grundlæggeren af den fænomenologiske gren af filosofien (Langdridge 2007), skrev det (Egholm 2014, Funch & Roald 2014). For det er, som Bjarne Funch skriver, ”en fænomenologisk kendsgerning at mennesker i almindelighed oplever at deres eksistens både finder sted og er afhængig af en omgivende virkelighed der eksisterer uafhængigt af deres egen bevidsthed” (2003: 23). Denne omgivende virkelighed er i opgaven søgt begrebsliggjort med eksterne ’andre’. Menneskets bevidsthed er således altid intentionelt rettet mod (et) noget (Egholm 2014, Funch 2003, Langdridge 2007). Denne intentionalitet kendetegner den rettede bevidsthed og konstitueres i en levende proces, hvori oplevelsesfeltet skabes i en relation mellem subjekt og objekt, dvs. mellem det oplevende menneske og fx en genstand, et andet menneske, et dyr eller en tanke/ide (Funch & Roald 2014, Langdridge 2007).

Eftersom oplevelsesfeltet er fænomenologiens genstandsfelt, er det i det fænomenologiske metodearbejde af stor betydning, at nå tilbage til ’die Sache selbst’ (sagen selv), hvormed Husserl beskrev undersøgerens orientering mod menneskets ’rene oplevelse’ (Funch & Roald 2014, Egholm 2014, Langdridge 2007). Med fænomenologiske iagttagelser søger man hermed at åbne op for, hvad der sker i den menneskelige bevidsthed, hvorved den fænomenologiske metode har sit udgangspunkt – nemlig i menneskets evne til at iagttage sin egen bevidsthed (Funch 2003). Jeg vil derfor kort præsentere den fænomenologiske bevidsthedsteori, da genstandsfeltet for undersøgelsen, dvs. Mikkels, Sarahs og Karins oplevelse, forudsætter netop bevidstheden.

Fænomenologerne mener, at bevidstheden er delt op i to sammenhængende og gensidigt afhængige bevidstheder: Den præ-refleksive og den refleksive (Zahavi 2010). Den præ-refleksive bevidsthed, der også kaldes den spontane – og den umiddelbare bevidsthed, er der, fænomener fremtræder, uden mennesket er bevidst om det (Funch & Roald 2014, Funch 2003, Zahavi 2010) og er ligeledes der personligheden udspilles i relation til dens omverden (Funch & Roald 2014). Den præ-refleksive bevidsthed er i menneskets væren-i-verden og er karakteriseret ved at være fuldt ud optaget af det, der sker (Funch & Roald 2014). Derimod er den refleksive bevidsthed der, hvor sekvenser fra det præ-refleksive selvs bevidsthed fastholdes (Funch 2003, Zahavi 2010). Det præ-refleksive ligger altså forud for refleksiviteten og danner grundlag for den (Funch & Roald 2014). Så i det øjeblik mennesket bliver bevidst om, hvad der sker, indtræder det refleksive jeg (Funch & Roald 2014), hvilket vil sige, at den refleksive bevidsthed i en form for intentionel rettedhed kan tage den præ-refleksive bevidsthed som sin genstand, hvorved selvbevidsthed opstår (Zahavi 2010).

Således funderes dette og andre fænomenologiske studiers undersøgelser på introspektion, som er en

metode, der omhandler menneskets evne til at iagttage sin egen bevidsthed og studere de indre bevidsthedsfænomener. Dvs. en indadskuen for at beskrive det og hvad, der træder frem i bevidstheden (Funch 2003, Funch & Roald 2014). Denne er og har dog været under nogen kritik, da den observerende refleksive bevidsthed, ikke menes at kunne foregå samtidig med den aktive og sansende præ-refleksive bevidsthed (Funch & Roald 2014). Dette skyldes, at enhver iagttagelse af bevidstheden kun kan foregå, efter sansningen har fundet sted, hvorfor der i stedet for introspektion er tale om retrospektion (Funch & Roald 2014) – altså en form for retrospektiv introspektion. Yderligere er der også nogen debat om, hvorvidt og i hvilken grad det er muligt at observere sin egen sansning/oplevelse uden at denne forandres (Funch & Roald 2014). Eksempelvis er jeg som undersøger i dette fænomenologiske studie interesseret at studere bl.a. Mikkels oplevelse af sin faglighed. Men lige så snart han bedes iagttage sin egen oplevelse af denne faglighed, flyttes hans bevidstheds fokus væk fra oplevelsen af faglighed og over i at være en oplevelse af oplevelsen, hvorved selve oplevelsen af faglighed ophører. Det betyder, at dette og andre fænomenologiske studier fortrinsvist bygger på sådanne refleksive selviagttagelser (Funch 2003). Heri ligger en af fænomenologiens største metodiske udfordringer, idet det både for hhv. Mikkkel, Sarah og Karin samt for mig, undersøgeren, ikke kun bliver svært men også umuligt at få adgang til 'die Sache selbst' og den rene oplevelse. Interviewpersonernes egen selviagttagelse synes endog at være den eneste tilnærmelsesvis adgang til deres egne oplevelser, hvorfor fænomenologien alligevel synes ideel til studiet heraf. Ydermere er selviagttagelse en del af identity work-processerne, hvorved metoden giver adgang til både oplevelsen af identity work samt hvordan selviagttagelsen influerer identity work-processerne imens de forekommer.

Med fænomenologien som videnskabsteoretisk udgangspunkt for dette studie vil især mine metodeovervejelser og –greb omkring den fundamentelle empiri, centrere sig omkring en interesse for Mikkels, Sarahs og Karins rene og ureflekterede erfaringskontekster, dvs. livsverdener (Egholm 2014, Funch & Roald 2014). Som nævnt forløber denne interesse ikke modsigelsesfrit i sin teoretiske og praktiske udførelse, hvorfor jeg løbende vil vende tilbage til nogle af de problematikker, der synes at opstå i min søgen på Mikkels, Sarahs og Karins rene oplevelse.

I forlængelse af denne korte introduktion af nogle af de fænomenologiske grundbegreber og omdrejningspunkter, vil jeg nedenfor uddybe mit valg af interviewpersoner samt kort præsentere den indsamlede empiri og enkelte overvejelser herom, så jeg efterfølgende kan præsentere mit teoretiske og metodiske arbejde hermed.

Empirien

- indsamlingsforløbet

Idet Mikkel, Sarah og Karin udgør fundamentet i studiet af deres oplevede fag- og arbejdsrelaterede identity work, vil valget af og adgangen til de tre kolleger blive behandlet som det første nedenfor. Derefter introduceres empirien i oversigtsform i **Tabel 1**, hvorefter jeg vil præsentere og argumentere for empiriindsamlingsforløbet.

Gennem Adam, som er psykolog i en forskningsafdeling på Elsass Institutet, fik jeg kendskab og adgang til Moves og dermed også til Mikkel, Sarah og Karin. Han havde på baggrund af en række ønsker og krav til interviewpersonerne, hvilke præsenteres og uddybes nedenfor, henvendt sig til de tre kolleger på mine vegne, hvorfor de var bekendte med, at Adam var et fælles bekendtskab. Dette kan have influeret indholdet af empirien, idet det ikke synes usandsynligt, at karakteren af deres relation til Adam kan have indvirket på relationen mellem dem og jeg – både positivt (fx ved øget tillid) og negativt (fx uvilje overfor samarbejdet). Derudover, og måske vigtigst af alt, kan dette fælles bekendtskab have bevirket, at Mikkel, Sarah og/eller Karin ikke var oprigtige i deres fortællinger, hvorved der ville opstå betydelig bias i empirien og studiets fundament. Dette må endog antages at være en risiko, alle interviewere, der indgår i en relation med en interviewperson, må erkende umulig at omgå, men som i dette tilfælde evt. kan imødekommes en smule af den evt. øgede tillid.

Valget af interviewpersoner foretoges altså med afsæt i en række ønsker og krav, på baggrund af hvilke Adam udvalgte hhv. Mikkel, Sarah og Karin som de første, der fik mulighed for at tage del i dette specialesamarbejde. De tre kolleger er således udvalgt til studiet på baggrund af følgende, der her nævnes i prioriteret rækkefølge: De skulle *a)* have fælles arbejds kontekst og dermed en fællesnævner, der kunne sikre et vis sammenligningsgrundlag på tværs af deres individuelle oplevelser af samme fænomen, idet oplevelsens individuelle karakter således kunne fremstå tydeligere. Derudover skulle de tre kolleger *b)* tilsammen repræsentere de forskellige fagligheder, der er i Moves, således at jeg kunne få indblik i alle interviewpersonernes eventuelle oplevelse af de øvrige fagligheder og hinanden som værende eksterne 'andre'. Samtidig ønskedes det også, at de tre kolleger skulle *c)* have forskellig anciennitet i Moves, idet en sådan variation kan medvirke til mere nuancerede fænomenologiske fortællinger (Langdridge 2007) og dermed bl.a. kunne bidrage til indblik i, hvorvidt og i hvilken grad deres oplevelse af deres fag- og arbejdsrelaterede identity work influeres af anciennitet. Disse aspekter vil i analysen fremhæves i det omfang, de synes at influere de tre kollegers oplevede identity work. Endvidere har jeg valgt at fokusere undersøgelsen på blot tre interviewpersoner, idet Moves-afdelingen er sat sammen af netop tre faggrupper, og fordi der med fænomenologisk metode ofte følger et tidskrævende stykke felt- og analysearbejde (Langdridge 2007, Smith & Osborn 2008), der er begrænset af dette studies formalia og praktiske bestemmelser. Dog kan studiet af få individer både

give mig mulighed for, dybdegående, at engagere mig i de individuelle livsverdener og til, detaljeret, at få indblik i eventuelle ligheder og forskelle (Smith & Osborn 2008). Inden for den givne tidsramme synes en sådan fænomenologisk, detaljeret og dybdegående undersøgelse af de tre kollegers oplevelser kun at kunne opnås med meget små 'samples'. ”*One is sacrificing breadth for depth*” som Smith & Osborn (2008: 56) fint opsummerer denne pointe.

Empirien til dette fænomenologiske studie er derfor indsamlet med henblik på ovenstående og udgøres således af interviews. Helt nøjagtigt består den indsamlede data af seks interviews af ca. en times varighed; to med hver hhv. Mikkel, Sarah og Karin. I tabellen nedenfor ses en oversigt over den samlede empiri, dette studie tager afsæt i.

<i>Art / form / metode</i>	<i>Dato</i>	<i>Varighed</i>	<i>Hvem (foruden mig)</i>
Interview	20. april 2018	54:33	Mikkel
Interview	2. maj 2018	01:06:24	Sarah
Interview	7. maj 2018	01:07:32	Karin
Interview	4. juni 2018	01:34:45	Sarah
Interview	6. juni 2018	01:01:39	Karin
Interview	13. juni 2018	01:09:00	Mikkel

Tabel 1. Oversigt over den indsamlede empiri.

Som det fremgår, er interviewene afholdt i to runder: Slut april/start maj og så igen i starten af juni. Hvor første runde interviews var rammesat til at omhandle faglighed og arbejde som baser for identifikation, tog anden runde i nogen grad afsæt i første rundes fortællinger og bevægede sig derudfra ind i et interview omkring oplevelsen af eksterne 'andres' inputs hertil.

Årsagerne til de to tidligt adskilte interviewrunder beror på følgende tre hensigter, der her nævnes i prioriteret rækkefølge: At *a)* give mulighed for synliggørelse af eventuelle tidsrelaterede foranderligheder i oplevelsens karakter, som den på daværende tidspunkt blev oplevet af hhv. Mikkel, Sarah og Karin. Ideelt set bør denne foranderlighed dog undersøges i et longitudinelt studie, da bevidstheden, oplevelsen og identity work er i konstant bevægelse og kontinuerlig forandring (Funch 2003, Watson 2008). Af samme årsag kan den fænomenologiske beskrivelse siges at være et uafslutteligt projekt (Funch 2003, Høffding & Martiny 2015). Fordi livsverdener er altså ikke statiske (Funch 2003, Langdridge 2007), bør Mikkels, Sarahs og Karins livsverdenslige arbejdsrelaterede fænomener og identity work tilgås ud fra en dynamisk betragtning, der giver mulighed for at få øje på eventuelle forandringer. Men på baggrund af de praktiske bestemmelser ved en afhandlings omfang samt af hensyn til Mikkels, Sarahs og Karins arbejdsrelaterede forpligtelser og ferieperiode, blev de

kun to interviewrunder adskilt med 4-8 uger, der dog vurderedes at være tid nok til at undersøge eventuelle foranderligheder ved de oplevede dynamiske fænomener.

Derudover søgte jeg, at *b*) centrere interviewene om de på forhånd valgte omdrejningspunkter så der var mulighed for at undersøge disse i dybden. Interviewpersonerne havde dog ingen forhåndskendskab til emneopdelingen men blev først ved starten af det pågældende interview præsenteret herfor.

Ligeledes blev de tre kolleger ikke holdt mere fast i emnet/temaet for interviewet, end at der stadigvæk var rig mulighed for at følge deres frie associationer. Hvis interviewpersonerne ikke af sig selv var kommet til at tale om bl.a. eksterne 'andre' under første interview, havde jeg med denne opdeling sikret mig at få belyst dette ved anden runde interviews, hvorved jeg i et vist omfang havde garanteret at få hele problemstillingen belyst. I forlængelse heraf var jeg også interesseret i at *c*) undgå tidsnød og dermed risikoen for overfladiske fortællinger og underbelyste emner, således at interviewpersonerne fik mulighed for, dybdegående, at kunne iagttage deres selv (Funch 2003).

Således består empirien af to tidsligt adskilte runder interviews med hver interviewperson: Mikkel, Sarah og Karin. Nedenfor præsenteres nogle af de metodeovervejelser og greb, der var forbundet med afholdelsen af disse interviews samt efterarbejdet hermed.

Interviewene

På baggrund af min interesse i at få en dyb og nuanceret beskrivelse af Mikkels, Sarahs og Karins subjektive oplevelser af de i problemformuleringen fremhævede fænomener, lod jeg mit metodiske arbejde tage afsæt i fænomenologien og nogle af dennes grundantagelser. Og idet oplevelsen har en subjektiv karakter og kun kan formidles af interviewpersonerne selv (Funch 2003), søgte jeg at få indblik i Mikkels, Sarahs og Karins livsverdener gennem interviews.

I tilgangen til interviewene lod jeg mig i særlig grad inspirere af et af fænomenologiens grundbegreber, epoché, idet epoché, der introduceret af Husserl, beskriver undersøgerens forsøg på at fralægge sig sine forforståelser og forudindtagetheder (Langdridge 2007). Hermed bør undersøgeren stille spørgsmålstejn ved samt gøre sig bevidst om den 'natural attitude', alle mennesker og undersøgeren selv har omkring deres/sin tilværelse og omverden (Langdridge 2007, Funch & Roald 2014). Denne 'natural attitude' er karakteriseret ved menneskets mest simple og basale måde at opleve verden på, idet den er funderet i vores oplevede selvfølgeligheder og antagelser om vores omverden (Langdridge 2007). Epoché betragtes ofte i relation til den fænomenologiske reduktion, hvorved man søger at beskrive 'den rene oplevelse' som den fremstår så antagelses-, vurderings- og bestemmelsesfrit som muligt (Egholm 2014, Funch & Roald 2014, Brinkmann & Tanggaard 2010). Dog er selv fænomenologerne er ikke enige om, hvorvidt det er muligt at opnå epoché eller ej. Nogen mener, det

er muligt at tilsidesætte sin egen oplevelse af verden og herigennem opleve den anderledes, som hvis man var en anden person; andre mener ikke, det er muligt, men at det er bestræbelsesværdigt (Langdridge 2007). Min egen overbevisning herom tager bl.a. afsæt i, at mit og alle andre menneskers oplevelsesfelt forudsætter bevidstheden, hvorfor jeg ikke mener, jeg kan have en oplevelse af fx Mikkels fortælling, uden af lade denne være influeret af min egen bevidsthed og dermed også i nogen grad 'natural attitude'. Således er epoché "blot" er et 'mindset', jeg kan bestræbe mig på, idet jeg som undersøger, ikke er i stand til at tilsidesætte mine egne bevidsthedsindtryk. Endog kan en række greb/værktøjer antageligvis hjælpe rammerne for og opretholdelsen af dette mindset, en sådan tilsidesættelse af forforståelser kan kræve. Med sådanne greb/værktøjer kan jeg hjælpe mig selv til, tilnærmelsesvist, at undersøge 'sagen selv' som den umiddelbart optræder i de tre interviewpersoners bevidsthed (Langdridge 2007).

Således tog jeg en åben og ustruktureret tilgang til interviewene, idet jeg kan være mere undersøgende på interviewpersonernes oplevelser end ved fx et semi-struktureret interview (Langdridge 2007). På baggrund af at virkeligheden for min undersøgelse, er det, de tre kolleger oplever den som, kunne jeg lade det træde frem, der var væsentligt for Mikkel, Sarah og Karin (Brinkmann & Tanggaard 2010). Dvs. at det, der var betydningsfuldt for dem, fik plads og blev foldet ud (Staunæs & Søndergaard 2005) på en sådan måde, at de tre kolleger bedre kunne reflektere i interviewet samt være med til at definere det materiale, der blev produceret.

I praksis gik jeg til interviewene uden en på forhånd bestemt hypotese, idet en sådan ville afspejle mine forudindtagetheder og dermed kompromittere med bestræbelserne på epoché. Til gengæld havde jeg en række internaliserede temaer/fænomener (bl.a. arbejde, arbejdsidentitet, faglighed, fagidentitet og eksterne 'andre'), jeg søgte at få indblik i de tre kollegers oplevelse af, hvilke fungerede som en mental oversigt og styringsværktøj i interviewene. For at opnå indsigt i deres oplevelser, bestræbte jeg mig desuden på at anvende fokuserede og åbne spørgsmål, hvilket er et almindeligt karaktertræk ved det fænomenologiske interview (Funch 2003, Langdridge 2007, Smith & Osborn 2008). Derfor var spørgsmålene ikke formulerede på forhånd (Funch 2003), da sådanne i givet fald ville mindske især fleksibiliteten i interviewet og dermed evt. udforskningen af de oplevede fænomener. Jeg havde dog et rimelig fast indledende spørgsmål, der bl.a. havde til formål, at sætte retningen og rammen for interviewet og dermed fokusere Mikkels, Sarahs og Karins opmærksomhed omkring ovennævnte temaer/fænomener (Langdridge 2007). Således bad jeg dem ved første interview om, at fortælle om deres alder, ansættelsesperiode og uddannelsesbaggrund, efterfulgt af et spørgsmål om, om de ville fortælle mig om deres arbejde. Trods ordlydens lukkede form, hvortil der fyldestgørende kan svares ja eller nej (Smidt & Osborn 2008), påbegyndte interviewpersonerne som ventet alligevel en længere fortælling. Ved andet interview omhandlede det indledende spørgsmål, om der var noget, de havde tænkt på siden sidste interview, noget der havde optaget deres opmærksomhed, hvorved jeg også her

kunne få indblik i deres oplevede betydningsfuldheder. Som følge af disse indledende spørgsmål påbegyndte de tre kolleger ofte en længere fortælling, hvorved en stor del af min opgave bestod i at holde de tre kollegers opmærksomheder rettet mod de tidligere præsenterede temaer/fænomener af særlig interesse (Funch 2003). Deres opmærksomheder blev kun rettet i et sådant omfang, at jeg fortsat kunne få indsigt i deres nuancerede beskrivelser heraf (Funch 2003). Med disse såkaldt ”bløde” indgange til interviewene søgte jeg desuden at få Mikkel, Sarah og Karin til at føle sig komfortable i mit selskab og i interviewet, så de muligvis (hurtigere) ville være tilpasse i at tale om eventuelle, for dem, substantielle oplevelser og refleksioner (Smith & Osborn 2008). Lidt før slutningen af hver interview spurgte jeg, om der var noget, de ønskede at runde af med – en form for ende notits. Dette gav i alle tilfælde anledning til svaret ”nej, men...” (Bilag M1, S1, K1, M2, S2 og K2), efterfulgt af netop en afrundende bemærkning, refleksion eller betragtning, hvorved jeg afslutningsvist kunne få indblik, hvad der havde optaget dem (mest) i deres selviagttagelser.

Denne åbne tilgang bevirkede også at interviewet havde karakter af en samtale, hvilket er en fordel ved det ustrukturerede interview. Herved er det lettere at opnå mere åbne, ærlige og uddybede svar, så interviewer og interviewperson sammen kan udforske interviewpersonens verden (Langdridge 2007). Derudover kan min beslutning om at udføre to adskilte runder interviews have bidraget til dybere udforskning af temaerne/fænomenerne (Langdridge 2007), idet jeg havde tid til både at lytte til, transskribere samt analysere den indsamlede data fra første interview og dermed bl.a. bruge den som springbræt til næste interview, der således fik nogen karakter af et ’follow-up’-interview (Langdridge 2007). En forudsætning ved sådanne åbne, ærlige og uddybede svar er, at interviewpersonerne føler sig afslappede i situationen (Funch 2003, Langdridge 2007), hvilket søgtes opnået ved bl.a. at afholde interviewene i deres vante omgivelser på Elsass Institutet samt ved afholdelse af andet interview, hvorved både situationen og jeg fremstod som genkendelige.

Selvom det ideelle fænomnologiske interview først tilendebringes når hverken interviewpersonen eller undersøgeren har mere at tilføje hertil (Funch 2003), var interviewene relativt tidsbegrænsede, idet der måtte tages hensyn til interviewpersonernes arbejdsrelaterede forpligtelser. Derfor varede interviewene ca. en time, hvilke oftest afsluttedes på deres initiativ. En times tid viste sig dog at være tid nok til, at vi sammen kunne udforske deres fortællinger og oplevelser.

Under interviewene måtte jeg være opmærksom på både ord og udtalelser men også på emotionelle og andre sanselige fornemmelser for, hvad der var på spil i situationen, hvorfor interviewene var komplekse at navigere i (Staunæs & Søndergaard 2005). Denne kompleksitet øges yderligere, eftersom hhv. Mikkel, Sarah og Karin allerede inden min meningsskabelsesproces var engagerede i en ganske vanskelig psykologisk proces, hvor de konverterede deres ikke-sproglige bevidsthedsfænomener, oplevelsen, til et helt andet medium – nemlig til en sproglig beskrivelse (Funch 2003, Funch & Roald 2014). Herved blev formidlingen af ’den rene oplevelse’ begrænset i en sådan grad, at jeg kun kunne

forholde mig til det, de tre interviewpersoner kunne være sig bevidste (Funch & Roald 2014) og kunne sprogliggøre. Således har jeg præsenteret endnu et metodologisk problem i fænomenologien: Der er ingen direkte adgang til et andet menneskes oplevelser (Funch 2003). Så selvom fænomenologisk data altid er sandfærdig (Funch 2003, Langdridge 2007), fordi fænomener ikke kan adskilles fra subjektets livsverden (Egholm 2014), bør man være opmærksom på at "[...] *skelne mellem subjektive redegørelser og redegørelser for subjektive oplevelser*" (Funch & Roald 2014: 107f), og dermed *hvis* sandhed, der belyses i et sådant studie.

I forlængelse heraf havde jeg overvejet at supplere disse interviews med observation af et enkelt afdelingsmøde, idet en sådan ville give mig indblik i bl.a. de verbale og non-verbale praksisser og intersubjektive relationer, der ikke viser sig gennem interviews, men som udgør en stor del af Mikkels, Sarahs og Karins hverdag i Moves. Men eftersom observatørens fortolkning og selektion af emergende temaer er en aktiv del af selve observationen (Emerson et al. 2011), ville den fænomenologiske grundtanke om epoché være sat i parentes, idet meningsskabelsen ville være *min* oplevelse af verden og *ikke* de observeredes. Således ville der foreligge det bl.a. Zahavi kalder en epistemisk asymmetri, hvor genstanden for min og de observeredes perception er inter-subjektivt tilgængelig, men vores perception heraf er kun givet direkte for hvert individ. Så vi kan alle opleve den samme genstand, men vi har hver især vores egen perception af den (Zahavi 2010). Dvs. at hvis fx Mikkel føler sig overrasket under mødet og verbalt/non-verbalt udtrykker det, så kan jeg erkende det, og jeg kan leve mig ind i den overraskelse, men jeg kan aldrig percipere den som han selv gør. Jeg har altså ikke adgang til hans oplevelsers første-personlige givethed, som Zahavi (2010) benævner selvets præ-refleksivitet, der er genstand for undersøgelsen. Derfor foretog jeg ingen observation, eftersom jeg hermed ikke kunne få indblik i de tre kollegers selviagttagelser.

Efterarbejdet med interviewene

- fortolkning af transskriberingerne

Efter de afholdte interviews transskriberede jeg lydfileerne herfra. Jeg transskriberede alle mine og deres påbegyndte – og ej fuldendte sætninger, grin, signifikante pauser og andre eventuelle bemærkelsesværdige egenskaber (Langdridge 2007, Smith & Osborn 2008), da sådanne kan være udtryk for ikke-sproglige aspekter ved oplevelsen. Dog udelod jeg umiddelbart ubetydelige tænke- og talelyde som fx øhm, ehm, hmm etc., idet det lattede de i forvejen omfattende transskriberinger. Hermed havde jeg skriftliggjort Mikkels, Sarahs og Karins fortællinger, således at disse kunne analyseres.

Sideløbende med gennemlæsningen af transskriberingerne skrev jeg noter, kommentarer, associationer, opsummeringer etc. i højre margen (se eksempelvis Bilag M1, hvoraf sådanne fremgår).

Derudover noterede jeg også små, meget tekstnære og ikke teori-specifikke, fortolkninger baseret på min generelle og svært definerbare studiefaglige viden. Hvor noteringerne i dette stadie snarere mindede om ”*a free textual analysis*”, som Smith & Osborn (2008: 67) kalder det, foretog jeg efterfølgende en tematisk analyse af empirien. Dog blev dette ikke gjort ud fra en på forhånd etableret temaoversigt, men jeg lod derimod de temaer, der synes at fylde i interviewpersonernes fortællinger, vise sig (Langdridge 2007). Hermed mener jeg i højere grad at kunne forholde mig åbent over for interviewpersonernes egne oplevede betydningsfuldheder, hvilket er absolut bestræbelsesværdigt i undersøgelsen af deres oplevelser. Alligevel synes det ikke usandsynligt, at den tematiske analyse fra første transskribering, Bilag M1, har influeret mine opmærksomheder i analysen af de øvrige transskriberinger/interviews. Således kan gennemgangen og sorteringen af de indsamlede data fra interviewene risikere at være influeret af mine biases og interesse i at se særlige sammenhænge og forekomster, der måske ikke er så fremtrædende, som jeg gerne ville tro (Anderson 2010).

Først til sidst søgte jeg at danne overblik over eventuelle ligheder og forskelle blandt de temaer, der syntes at have fyldt i Mikkels, Sarahs og Karins oplevelser og derved skabe overblik over den samlede empiri. Disse fortolkninger fandt jeg nødvendige, idet interviewpersonernes betydninger (’meanings’) ikke er transparente, hvorfor indblik og læring om disse nødvendigvis må opnås gennem vedvarende arbejde med både tekst og fortolkningsprocesser (Smith & Osborn 2008). I forbindelse hermed skriver Smith & Osborn om brugen af en dobbelt fortolkning, hvor jeg som undersøger søger at skabe mening af interviewpersonernes meningsskabelser (Langdridge 2007, Smith & Osborn 2008). I henhold til denne dobbelthed, diskussionen om epoché samt min søgen på at nå til ’sagen selv’, bør fortolkningen således ikke tage afsæt i min egen oplevelse, men hele tiden være funderet i den indsamlede empiri og deraf interviewpersonernes retrospektion. Dog synes hele fortolkningsprocessen, og den umiddelbart uundgåelige dobbelte fortolkning, at være en uomgælig problematik. Jeg foretog derfor flere gennemlæsninger af samtlige transskriberinger samt enkelte gennemlytninger af de oprindelige optagelser, for at sikre både indgående kendskab til data samt sikre fortolkningsvejen til de betydningstilskrivninger og fortolkninger, jeg havde foretaget i analysearbejdet hermed.

Således resulterede interviewene i meget detaljeret og deskriptiv empiri, hvilket er et kendetegn ved kvalitative studier og i særdeleshed den fænomenologiske undersøgelse (Bryman & Bell 2011, Langdridge 2007, Egholm 2014). Men i en erkendelse af, at jeg ikke kan fjerne min egen position og fuldt ud frasige mig min ’natural attitude’, vil jeg slutteligt fremhæve, at en fuldstændig reduktion (ej at forveksle med den fænomenologiske reduktion) af mine forforståelser ikke er mulig. Trods ovennævnte metodiske greb betyder det, at min fænomenologiske beskrivelse ikke er neutral og aldrig kan blive det. Som Maurice Merleau-Ponty, en fransk filosof og videreudvikler af Husserls

fænomenologi og begreber (Egholm 2014), sagde, så er ”*all my knowledge of the world, even my scientific knowledge, gains from my own particular point of view*” (Merleau-Ponty 1962: viii, Funch 2003: 32).

Fænomenologien er en af mange mulige videnskabsteoretiske tilgange til studiet af Mikkels, Sarahs og Karins oplevelse af deres fag- og arbejdsrelaterede identity work. Og med valget af fænomenologien som metode opstår der også en række ganske betydningsfulde problematikker, der umiddelbart antages at gælde de fleste kvalitative studier. Imidlertid synes fænomenologien at være en af, hvis ikke den bedste filosofi og metode til begrebsliggørelse af samt adgang til menneskers bevidsthedsliv og livsverdener. Således er empirien til dette studie indsamlet gennem interviews, hvormed jeg søgte at få indblik i Mikkels, Sarahs og Karins oplevede fag- og arbejdsrelaterede identity work og livsverdener. I det kommende afsnit gribes der fat i den teori, der sammen med fænomenologien udgør den helt centrale tilgang til arbejdet med problemformuleringen. Teoriafsnittet vil således tage afsæt i en initial indføring i litteraturen omkring identitet og identifikation i en organisationskontekst, hvorudfra jeg bl.a. vil introducere Tony Watsons fortolkende perspektiv herpå, idet hans tilgang til og begrebsliggørelse af identity work-processer vil danne udgangspunkt for mit fortsatte arbejde med problemformuleringens over- og underspørgsmål.

Teori

Som indledningsvist beskrevet har der de seneste ca. 20 år været en eksponentielt stigende interesse i identitet og identifikation i en arbejds-/organisationskontekst (Miscenko & Day 2016, Brown 2018). Alligevel er dette interessefelt ”fuzzy”, heterogent og fragmenteret (Miscenko & Day 2016: 218, Petriglieri 2011, Atewologun et al. 2017, Brown 2018), hvilket har foranlediget bl.a. Miscenko & Day (2016) samt Atewologun et al. (2017) til at foretage samt udgive reviews af meget af den nylige litteratur på området.

I Miscenko & Days (2016) review har de, med et fokus på individorienteret¹ identitet og identifikation i en arbejdskontekst, søgt at skabe overblik ved at opdele artiklernes foci ad to dimensioner: Den ene dimension er identitetsniveauet, dvs. de forskellige niveauer for identitet, der er genstand for den pågældende undersøgelse. Den anden dimension omhandler, hvorvidt undersøgelserne har en statisk eller dynamisk tilgang til identitet, dvs. om identitet betragtes som hhv. uforanderlig eller foranderlig (Miscenko & Day 2016).

Hvor Miscenko & Day (2016) har søgt at tilbyde et bredt overblik over teoretiske tilgange samt

¹ Indebærer ikke lederidentitet og -identifikation (Miscenko & Day 2016)

arbejdsidentitetsrelaterede emner/fænomener, har Atewologun et al. (2017), i en stræben på at pointere feltets mangel på og behov for 'construct clarity', reviewet litteratur om forskellige identitetsfoci på individniveau² i en arbejds-/organisationskontekst. I dette sidstnævnte review har forfatterne søgt at begrebsafklare arbejdsrelaterede identitetsbegreber og har med inspiration fra og henvisning til Alvesson et al.'s (2008) tre metateoretiske perspektiver på identitetsstudier opdelt den reviewede litteratur i fem metateoretiske perspektiver. Disse er det funktionalistiske, fortolkende, kritiske samt yderligere to meget små kategorier: Et psykoanalytisk perspektiv og en gruppering bestående af kombinerede perspektiver. Forfatterne af de to reviews har altså søgt at inddеле samt skabe overblik over denne identitetslitteratur ved tilsammen at have identificeret tre parametre (identitetsniveau, statisk/dynamisk og metateoretisk perspektiv), hvorudfra de reviewede artikler samt fremtidige arbejdsrelaterede identitetsstudier kan positionere sig. Endvidere kan studierne også inddeles i hhv. kvalitative-, kvantitative- eller kombinationsstudier. Der er altså mange parametre at klassificere sit arbejdsrelaterede, individorienterede identitetsstudie under, hvilket blot yderligere kompliceres ved det faktum, at feltets begreber også synes at være prægede af inkonsistens og semantiske forskelle (Atewologun et al. 2017). Eksempelvis kan arbejdsidentitet, 'work identity', indebære samt dække over ganske forskelligt indhold på tværs af identitetsstudier og bliver desuden ofte forvekslet med arbejdsidentitet i form af 'occupational identity'. Således er fx et kvantitativt studie af 'occupational identity', der har en funktionalistisk tilgang hertil og samtidig betragter identitet som værende statisk, ikke umiddelbart "i samme kategori" som fx et kvalitativt studie af 'occupational identity', der har en fortolkende tilgang hertil og samtidig betragter identitet som værende dynamisk – selvom de begge beskæftiger sig med 'occupational identity', der, som beskrevet, også kan have forskelligt semantisk indhold. Det er altså ikke overraskende, når Brown (2018) skriver, at "*seeking to make sense of the identity literature is a formidable task*" (Brown 2018: 2).

Studierne af identifikation i en organisatorisk kontekst har oftest organisationen som mål, hvorimod en persons andre baser for identifikation, såsom arbejdsgruppe, relationer og occupation er meget lidt studerede (Miscenko & Days 2016). Af artiklen fremgår det desuden at interpersonel arbejdsidentitet og occupational arbejdsidentitet er to underbelyste temaer i studier af arbejdsrelateret identitet. Derudover beskæftiger kun et fåtal at studier sig med arbejdsidentitet i et dynamisk perspektiv og bare 30% af Miscenko & Days reviewede artikler er kvalitative studier (Miscenko & Day 2016). Ydermere har blot omtrent 25% af Atewologun et al.'s (2017) reviewede artikler et fortolkende metateoretisk perspektiv på de foretagne identitetsstudier – sammenlignet med dobbelt så mange med et funktionalistisk perspektiv. Som også Miscenko & Day (2016) skriver, synes der således at mangle fokus på identitets- og identifikationsprocesser over tid på arbejdsidentitetsområdet (Miscenko & Day

² Indebærer også ledere (Atewologun et al. 2017)

2016), der ligeledes bør tilgås ud fra kvalitative fortolkende perspektiver, hvis man som jeg ønsker indblik i menneskers (her Mikkels, Sarahs og Karins) livsverdenslige fag- og arbejdsrelaterede identity work. Der er altså generel enighed om behovet for yderligere teoriudvikling og empiriske studier af identiteter og identitetskonstruktion i organisatoriske kontekster (Brown 2018).

Teoretisk afgrænsning

På baggrund af min interesse i at undersøge Mikkels, Sarahs og Karins fag- og arbejdsrelaterede identity work som dynamisk, individuel og eksternt rettet, stilles der med en afgrænsning ikke kun krav til mit valg af videnskabsteoretisk afsæt men også til den identitetsteoretiske tilgang til studiet. Da fænomenologien udgør dette studies videnskabsteoretiske udgangspunkt finder jeg det bestræbelsesværdigt i et sigte om konsistens, at den anvendte identitetsteori kan betragtes i forlængelse af de fænomenologiske grundantagelser. Men foruden den narrative fænomenologiske metode, der betragter identitet som dynamisk konstrueret af de narrativer og historier, mennesker fortæller (Langdridge 2007), synes fænomenologerne ikke at beskæftige sig med identitet. Snarere fokuseres der i fænomenologien på bevidsthed(er), til hvilke(n) der synes at kunne sættes lighedstegn med selvet, selvbevidsthed og personlighed (Zahavi 2010, Funch & Roald 2014). Bevidstheden synes dog ikke at kunne lade sig indfange, men må antages at være en forudsætning for oplevelsen og menneskets oplevede identitet. Derfor mener jeg, at Mikkels, Sarahs og Karins oplevede selv-identiteter (dvs. hvem og hvad de er, Watson 2008) kan betragtes som et udtryk for selvbevidstheden. Ydermere kan jeg ikke få direkte adgang til de tre kollegers oplevede selv-identiteter, men kan kun få indblik i disse gennem netop deres udtalte og sprogliggjorte selv-bevidsthed. Således anser jeg de sprogliggjorte selvbevidstheder som kilden til indblik i Mikkels, Sarahs og Karins oplevede selv-identiteter.

Metateoretiske perspektiver

- det fortolkende perspektiv

Bevidstheden er i konstant bevægelse og er i kontinuerlig forandring (Funch 2003, Høffding & Martiny 2015), hvorved vi mennesker hele tiden skaber mening omkring os selv og det omkring os (Funch 2003, Langdridge 2007, Zahavi 2010, Funch & Roald 2014, Egholm 2014); ”*We [mennesker] are primarily a dynamic (verb-like), being engaged in the act of 'selving'*” (Langdridge 2007: 30). Menneskets bevidsthed synes altså at være under konstant forandring (dynamisk), individuel i sin meningsskabelse samt socialt værende, hvorfor den valgte identitetsteoris tilgang til identitet bør have samme egenskaber.

Ud over at betragte identitet som dynamisk, individuel samt socialt, må den valgte identitetsteori også relatere sig til identitet i en organisations-/arbejdsrelateret kontekst, da dette er konteksten, hvori Mikkels, Sarahs og Karins oplevede fag- og arbejdsrelaterede identity work undersøges. Jeg har derfor ladet mig inspirere af Miscenko & Day's (2016) og især Atewologun et al.'s (2017) reviews, da de tilsammen tilbyder en grundig indføring i litteraturen om identitet i en arbejdskontekst samt i metateoretiske perspektiver herpå. Således vil jeg i dette afsnit uddybe Alvesson et al.'s (2008) tre metateoretiske perspektiver på identitet i en arbejds-/organisationskontekst: Den funktionalistiske tilgang, den fortolkende ('interpretivist') tilgang og de kritiske tilgange.

Dem der arbejder ud fra den funktionalistiske tilgang har ofte enten personlig – eller social identitet som deres fokus, når de med deres ofte statiske betragtning af identitet søger at undersøge og optimere menneskers adfærd i organisationer og dermed øge organisationers effektivitet. Derfor er organisationer ofte det identifikationsobjekt, der undersøges (Alvesson et al. 2008, Atewologun et al. 2017). I denne funktionalistiske overbevisning mener man, at megen organisatorisk identifikation har en effekt på bl.a. menneskers adfærd, beslutningstagen, engagement ('commitment'), gruppesammenhænge, loyalitet og motivation. Her har man altså en interesse i at undersøge 'cause-and-effect'-relationer, der menes at kunne bidrage til kontrol over samt løsninger på organisatoriske problemer og derfor i sidste ende være værdiskabende for organisationerne (Alvesson et al. 2008). Denne retning udgør omtrent halvdelen af Atewologun et al.'s (2017) reviewede artikler.

Med en fortolkende tilgang har man derimod et generelt ønske om at forstå organisationer og menneskene heri og har derfor ingen interesse i en performance-orienteret nytte (Alvesson et al. 2008). Her er fokus i stedet for på, hvordan og hvilke identiteter mennesker skaber i bl.a. samspil med deres omgivelser og andre (Alvesson et al. 2008). I dette perspektiv betragtes identitet som nøglen til at forstå de komplekse og dynamiske forhold mellem selv, arbejde og organisation, således at disse studier ofte har et deskriptivt, socialt udledt og menings-centreret fokus på identitet (Alvesson et al. 2008). Arbejdes der inden for denne gren, ønsker man typisk at stimulere og facilitere menneskers refleksioner om, hvem de er og hvad de laver (Alvesson et al. 2008). På baggrund heraf resulterer disse studier ofte i dybdegående indblik og beskrivelser (Alvesson et al. 2008). Denne tilgang repræsenterer ca. en fjerdedel af den reviewede litteratur i Atewologun et al.'s (2017) artikel.

Den tredje og sidste af Alvesson et al.'s metateoretiske perspektiver, de kritiske tilgange, udgør blot en sjettedel af Atewologun et al.'s (2017) reviewede artikler. Hermed rettes opmærksomheden mod magtrelationer og de undertrykkende effekter sådanne kan have på mennesket og dets ageren (Alvesson et al. 2008). De tilgår altså deres identitetsstudier ud fra en interesse i at forstå relationen mellem den kontrol og modstand, de mener udgør en stor del af nutidens samfund og kultur samt de idealiserede krav, disse stiller til os mennesker (Alvesson et al. 2008). Disse studier undersøger og stiller spørgsmålstejn ved de kulturelle og politiske irrationaliteter i organisationslivet, der er årsag til

individets ”*suffering*” (Alvesson et al. 2008: 17). Disse tre perspektiver synes endog at være idealtyper, idet identitetsstudier i en organisationskontekst ofte repræsenterer en version af disse perspektiver (Alvesson et al. 2008).

Herudfra fremgår det, at det fortolkende perspektiv har nogle betragtninger og fokusområder, der i et vis omfang synes at kunne sidestilles med/betragtes i forlængelse af nogle af fænomenologiens interesser og grundantagelser; nemlig bl.a. med fænomenologiens interesse i, dybdegående at forstå mennesket gennem deskriptive og meningscentrerede foci, samt med antagelsen om, at mennesker kontinuerligt oplever og skaber mening i et samspil mellem selv og omverdenen (Egholm 2014, Funch & Roald 2014). På baggrund af min interesse i at undersøge samt få indblik i Mikkels, Sarahs og Karins oplevede identity work som (potentielt) dynamisk, individuel og samtidig eksternt rettet, har jeg således valgt at rette min opmærksomhed mod det fortolkende perspektiv, hvor man, som jeg, har en interesse i at undersøge, hvilke og de identiteter mennesker skaber i bl.a. samspil med eksterne ’andre’. Således er det et perspektiv, der, sammen med den fænomenologiske videnskabsteoretiske tilgang og metode, begrebsliggør samt fokuserer undersøgelsen.

Tony Watson

Med afsæt i denne metateoretiske positionering har jeg kunnet identificere noget af det identitetsteori og de forfattere, der er interesserede i at undersøge og forstå de komplekse og dynamiske forhold mellem selv, arbejde og organisation. Med en sådan identitetsteori kan jeg på bedst mulig vis tilgå arbejdet med problemstillingen.

I sin anskuelse af individorienteret identitet i en arbejdskontekst betragter Tony Watson (2008) identiteter som dynamiske, sociale og individorienterede i menneskets aktive medskabelse af disse, hvorved han kan kategoriseres som en af de personer, der arbejder ud fra det fortolkende perspektiv (Alvesson et al. 2008). Trods Watsons socialkonstruktionistiske fokus på menneskets oplevelse (Watson 2008) er der nogen teoretisk lighed mellem fænomenologiens grundantagelser, den fortolkende tilgang og Watsons perspektiv på mennesket og dets selv-identiteter, hvorfor mit analytiske arbejde med problemstillingen vil tage udgangspunkt heri.

Derudover betragter Watson ikke identitet som ét ”element”, men derimod som multiple, idet de komplekse kontekster, mennesker dagligt befinder sig i og fortolkes i, ikke synes at ”tillade” én fast og stabil identitet (Watson 2008). Yderligere mener Watson (2008), at der snarere bør være tale om identity work frem for identiteter, idet han betragter samspillet mellem individ og kontekst som en ’ongoing cycle’, hvori mennesker er engagerede i kontinuerlige identity work-processer (Watson 2008) – ”*in the act of ’selving*””, som Heidegger skrev (Langdridge 2007: 30). Som allerede beskrevet,

er empiriindsamlingsprocessen opbygget som den er, på baggrund af en sådan dynamisk betragtning af identitet/identity work.

Det synes altså, at Watsons betragtninger, der på nuværende tidspunkt blot er kort illustrerede, tilbyder en teoretisk undersøgelses- og begrebsramme, hvormed jeg kan tilgå arbejdet med problemformuleringen. Inden påbegyndelsen af analysen (i analyseafsnittet) vil jeg, først introducere Watsons identity work-model, hvormed de ovennævnte begreber, fænomener og processer uddybes. Derefter redegøres der i afsnittet 'Refleksioner om Watsons teori' for min anvendelse af teorien samt de dertil knyttede begreber, hvilket endeligt suppleres med yderligere teoretiske begreber, der vil være relevante i arbejdet med problemformuleringen.

Watsons tre-trins-model

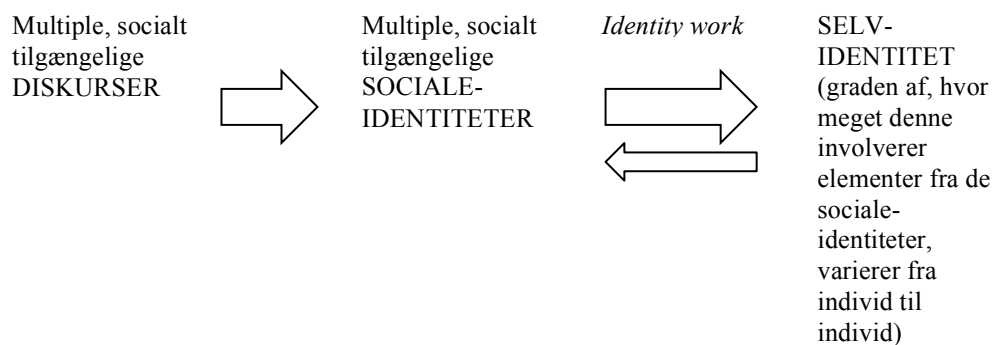
Selv-identitet er i Watsons betragtning mere eller mindre det samme som selv, identitet og subjektivitet og refererer til det *interne* aspekt af identitet (Watson 2008). Selv-identiteter er "*who a person takes themselves to be*" (Watson 2008: 128) og er altså individets egen oplevelse af, hvem og hvad de er (Watson 2008). Men da denne selv-identitet ikke er stabil, men derimod dynamisk og under konstant forandring, fokuserer Watson (2008) snarere på identity work end egentlig identitet.

Selv-identiteter udgør det interne aspekt ved individets identity work, der også har et eksternt aspekt: De sociale-identiteter (Watson 2008). Disse er kontekstafhængige og eksisterer i relation til samfundet og/eller i sociale relationer; dvs. i relation til eksempelvis sociale-identiteter som bl.a. social-kategorier (fx køn og nationalitet), kulturel-stereotyp (fx snakkesalig franskmænd og en kedelig revisor) og formel-rolle (fx borgerskab, 'occupation' og rang) (Watson 2008). Dermed bliver de sociale-identiteter en form for personar, der influerer på individets selv-identiteter (Watson 2008), hvilket bl.a. er en årsag til, at der er tale om multiple selv-identiteter. Det betyder, at der er konkurrerende baser for identifikation (et begreb Watson ikke udfolder yderligere), der i nogle tilfælde kan være overlappende, modsætnings- og konfliktyldte, og dermed bl.a. forårsage spændinger, fragmentationer og disharmoni for de oplevede selv-identiteter (Watson 2008). Således udgør faglighed og arbejde eksterne aspekter ved Mikkels, Sarahs og Karins individuelle identity work, idet de er to eksempler på baser for identifikation, der i så fald kan betragtes som formel-rolle sociale-identiteter.

Imellem menneskets sociale-identiteter og selv-identiteter findes den nævnte 'ongoing cycle' af identity work. Denne kontinuerlige proces, der reelt set også er multipel, inkorporerer de interne personlige selv-identiteter og de eksterne sociale-identiteter, idet identity work både projicerer indad og udad (Watson 2008). Gennem identity work medieres disse sociale-identiteter altså som *inputs* til

selv-identiteter og er derfor ikke lig med selv-identiteter (Watson 2008). Eksempelvis vil det sige, at en given formel-rolle social-identitet ikke er lig med Mikkels selv-identiteter men rettere er et input til hans selv-identiteter, hvorved Mikkels i givet fald kan 'frame' sine selv-identiteter (Watson 2008). Dette eksterne aspekt af identity work gør således de individuelle selv-identiteter til sociale fænomener (Watson 2008). Denne sociale rettedhed illustreres ved Watsons betydelige interesse i de socialt tilgængelige diskurser, hvori de sociale-identiteter er indlejrede. Således betragtes de sociale-identiteter altså som et link eller en bro mellem de socialt tilgængelige diskurser og menneskets selv-identiteter (Watson 2008). De samfundsrelaterede diskurser personliggøres dog i de sociale-identiteter, hvorfor der findes mange "udgaver" af de samme diskurser (Watson 2008), hvilket i praksis betyder, at fx Mikkels formel-rolle sociale-identitet som ergoterapeut ikke nødvendigvis er lig hans kollegas formel-rolle sociale-identitet som ergoterapeut. For de socialt tilgængelige diskurser, der her eksemplificeres som en formel-rolle (ergoterapeut), gøres i "mødet med" selv-identiteterne meningsfulde, tilgængelige og tiltalende/utiltalende for det enkelte individ (Watson 2008). Denne betragtning begrebsliggør hermed også den tidligere pointe om, at generaliseringer, også inden for samme fx faggruppe, ikke er mulig, hvorfor Mikkels fx ikke kan antages at være repræsentativ for fx de øvrige ergoterapeuter (i Moves). Det betyder, at eksempelvis Mikkels oplevelse af, hvad en ergoterapeut er, ikke nødvendigvis var det samme som min oplevelse af, hvad en ergoterapeut er. Således kan det være, at Mikkels og jeg ikke talte om helt det samme, da vi talte om bl.a. hans faglighed, hvilket antageligvis kan have afgørende indflydelse på studiets empiri og analyse her. Der kan altså risikere at være (betydningsfulde) semantiske forskelle ved sociale-identiteter og andre termer. Derfor synes det blot endnu vigtigere, at arbejde ud fra fænomenologiens begreb om bl.a. epoché, idet min opmærksomhed derved holdes orienteret mod Mikkels, Sarahs og Karins forståelse og oplevede betydning af bl.a. deres faglighed og arbejde.

Ud fra ovenstående betragtninger har Watson udarbejdet en model, der illustrerer forholdet mellem selv-identitet, sociale-identiteter, diskurser og ikke mindst identity work. Denne har jeg genopbygget som **Figur 1** nedenfor.

Figur 1. Watsons tre-trins-model over forholdet mellem diskurser, sociale-identiteter, selv-identiteter og identity work.

Kilde: Watson, Tony (2008), *Managing Identity: Identity Work, Personal Predicaments and Structural Circumstances*.

Af figuren ses det, at Watson ikke mener, det dialektiske forhold mellem selv-identiteter og sociale-identiteter er ligeligt rettet mod de hhv. interne og eksterne identitetsaspekter. Faktisk skriver Watson (2008), at den tynde pil blot er en illustrativ erkendelse af, at individer ikke kun får inputs fra de socialt tilgængelige sociale-identiteter men at de ligeledes kan lave inputs til de sociale-identiteter. I denne betragtning har Mikkel, Sarah og Karin altså mulighed for at fortolke og modificere de(n) rolle(r) de har fået i et givent social-identitets-'script' (Watson 2008), hvilket betyder, at de tre kolleger selv kan influere på fx deres socialt bestemte fag- og arbejdsroller. Således kan mennesker gennem deres identity work selv skabe deres selv på baggrund af internt og eksternt rettede inputs og outputs.

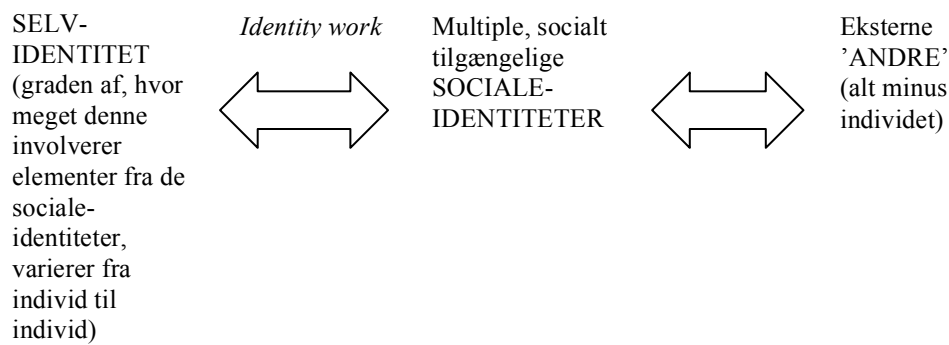
Det er dog hensigtsmæssigt at understrege, at Watsons (2008) model kun teoretisk har adskilt menneskets sociale-identiteter og selv-identiteter, idet det identity work, mennesker kontinuerligt er engagerede i, bør forstås som en samtidig indadrettet/intern selvrefleksion og udadrettet/eksternt engagement (gennem talen og handlen) med forskellige diskursivt tilgængelige sociale-identiteter. Som det også er tilfældet med mange andre i den fortolkende gren af de metateoretiske tilgange til identitet (Alvesson et al. 2008, Watson 2008), fremgår det efterhånden, at Watson (2008) med sin tre-trins-model og retningen af de brede pile fra diskurser mod selv-identiteter, har en udpræget interesse i at betragte identiteter fra et diskursivt perspektiv (Watson 2008). Denne rettedthed mod de socialt tilgængelige, kulturelt betingede diskurser fremhæver et betydeligt mere socialvidenskabeligt fokus end sigtet med dette fænomenologiske individorienterede studies undersøgelser er. Det betyder dog ikke, at jeg med mit videnskabsteoretiske afsæt ikke anderkender samfundsdiskursenernes tilstedeværelse og betydning for individets identity work. Nærmere betyder det, at et sådant mere socialvidenskabeligt fokus evt. snarere kan/bør betragtes som en mulighed for, i et nyt og andet studie, at supplere og uddybe dette individorienterede fænomenologiske studies konklusioner. Alligevel bidrager Watsons tre-trins-model og især hans betragtning af det dialektiske forhold mellem selv- og sociale-identiteter (identity work) med en teoretisk begrebsliggørelse af det dynamiske fag- og

arbejdsrelaterede identity work, Mikkel, Sarah og Karin eventuelt er engagerede i. Dvs. at denne model bidrager med et teoretisk værktøj, hvormed jeg kan undersøge de tre kollegers oplevede fag- og arbejdsrelaterede identity work, processerne og elementerne heri samt inputtene fra eksterne 'andre' (i Watsons terminologi, diskurser).

Reduktionistisk eller ej, så bevirker mit begrænsede fokus på diskurser, at dette studie holdes fokuseret på sin problemstilling (og) inden for de fænomenologiske videnskabsteoretiske interesser. Med udgangspunkt i Watsons tre-trins-model vil jeg derfor kort redegøre for samt fremstille min tilgang til den, som jeg bedst ser den applicerbar og udbytterig i dette specifikke studies omdrejningspunkter.

Dette studies tilgang til Watsons teori

Kun Mikkel, Sarah og Karin kan have en oplevelse af, hvad der influerer deres identity work, hvorfor jeg har introduceret begrebet eksterne 'andre', der skal stå i stedet for Watsons diskurs-begreb. Med henblik på ikke at begrænse undersøgelsen af de tre kollegers oplevede inputs fra sådanne eksternaliteter/eksterne 'andre' holdes begrebet så bredt og åbent som muligt. Eksterne 'andre' begrænses således ikke til hverken mennesker, objekter, fænomener etc., men indebærer alle tre og alt andet, der kan yde eksternt input på Mikkels, Sarahs og Karins identity work, og som ikke er dem selv. Dette begreb er introduceret med inspiration fra fænomenologiens betragtning af 'den ydre verden', der i en relation til det subjektive individ tilsammen konstituerer oplevelsesfeltet. Denne ydre verden kan derfor både have form af et objekt, fænomen, et menneske, dyr etc. (Egholm 2014, Langdrige 2007, Funch & Roald 2014). Watson (2008) skriver da også, at han ikke har søgt at bidrage med koncise og endegyldige definitioner på identity work, diskurser etc., men at han derimod opfordrer til at tilpasse disse til de undersøgelsesbetingelser, der arbejdes med i et givent studie. Med figuren nedenfor har jeg søgt at illustrere en model, der tager udgangspunkt i Watsons tre-trins-model, men er tilpasset og redigeret til at tydeliggøre min tilgang til denne.

Figur 2. Min model over forholdet mellem identity work, selv-identiteter, sociale-identiteter og eksterne 'andre'.

Forði dette studie har udgangspunkt i Mikkels, Sarahs og Karins livsverdener, har jeg først og fremmest spejlvendt Watsons model således at nærværende studies individorienterede fokus fremhæves som det første i læseretningen. Yderligere har jeg indsat dobbeltrettede pile, idet jeg mener, der må være en (potentielt) ligelig dialektisk input/output-relation mellem både sociale-identiteter og selv-identiteter, da individets selv-identiteter kan modificere og tilpasse de socialt tilgængelige sociale-identiteter og herigennem også yder indflydelse på samt er medskabende til bl.a. de sociale kontekster, samfundsværdier, intersubjektive relationer, meningsbetydninger etc. (dvs. eksterne 'andre'). Dvs. at de sociale-identiteters inputs til selv-identiteterne internaliseres og individualiseres, hvorefter disse inputs kan 'frames' i et output til de sociale-identiteter som personaer og videre til eksterne 'andre' i den ydre verden, fx som en ageren i en arbejdspraksis. Også i denne model er selv-identiteterne og de sociale-identiteter kun teoretisk adskilte. Jeg er altså grundlæggende enig med Watson, der dog synes at negligere individets output til/medskabelse af eksterne 'andre', eksempelvis i form af medskabelsen af arbejdskultur. Hvor Watson har sit hovedsagelige fokus på diskurser og sociale-identiteter, centrerer dette studie om individet samt om individets oplevede inputs fra eksterne 'andre', dvs. hvilken mening og betydning 'andre' har i Mikkels, Sarahs og Karins individuelle oplevede identity work. I nogen lighed med Watson mener jeg, at mange mennesker kan "blive udsat" for de samme inputs, men at disse mennesker oplever dem forskelligt.

I forlængelse heraf opstår der et spørgsmål om, hvorvidt Watson og jeg tilgår bevidsthedsniveauet i dette identity work ens – og i det hele taget, hvordan han betragter netop dette? For Watson synes ikke at være specifik i sit standpunkt, når det kommer til bevidsthedsniveauet i identity work. Han skriver dog, at mennesker er selvrefleksive i deres vedvarende identity work samt at de søger at skabe, opretholde, revidere etc. en følelse af selv-identitet (Watson 2008. Egen markering). Identity work er "*the active 'work' which people do on their identities*" (Watson 2008: 125. Egen markering), skriver han, hvilket synes at illustrere en refleksiv bevidst agens heri.

I en fænomenologisk betragtning er mennesker ikke konstant refleksivt tilstede i verden (Funch & Roald 2014, Funch 2003, Zahavi 2010, Egholm 2014, Langdridge 2007), idet det refleksive jeg først

indtræder, når mennesker bliver bevidste om, hvad der sker (Funch & Roald 2014). Således må det antages, at mennesker, som også er præ-refleksive i deres væren-i-verden (Funch & Roald 2014), ligeledes må antages at være præ-refleksive i deres kontinuerlige identity work. Hvis identity work kun er genstand for den refleksive bevidsthed, som det synes at være tilfældet i Watsons betragtning heraf, kan det således ikke være kontinuerligt, som Watson ellers skriver (2008). Derimod ”aktiveres” dette refleksive identity work måske kun, når der opleves et behov for fx at revidere eller ’frame’ de oplevede selv-identiteter. Som følge heraf mener jeg, at identity work-processer er kontinuerlige, men at individet ikke nødvendigvis er kontinuerligt refleksivt bevidst om de samme selv-identitetselementer (de sociale identiteter/baser for identifikation). Dem der i et givent øjeblik *ikke* arbejdes refleksivt bevidst på, må således være genstand for den præ-refleksive bevidsthed, og evt. opleves som værende inaktive. Om en given base for identifikation ”kalder på” individets refleksive eller præ-refleksive bevidsthed, antager jeg, bl.a. afhænger af den kontekst, individet identity-work’er i. Fx er Mikkels arbejdsrelaterede sociale-identitet muligvis mere prævalent som genstand for hans refleksive bevidsthed i hans arbejdskontekst end i hans private hjemme-kontekst.

Desværre ekspliciterer Watson ikke sit standpunkt omkring bevidsthedsniveauer i identity work, hvorfor denne teoretiske refleksion både fungerer som en undersøgelse af hans tilgang hertil, men i lige så høj grad som en nødvendig præcisering af min, idet den vil få analytisk relevans i analyseafsnittet. Uanset bevidsthedsniveauet for identity work kan dette studie undersøge de aspekter af Mikkels, Sarahs og Karins identity work, de selv kan gøre sig refleksivt bevidste om, hvilket betyder, at de øvrige præ-refleksive aspekter ved deres identity work udelukkende kan tilgås teoretisk.

Selvom Watson (2008) og jeg tilgår hans tre-trins-model på forskellig vis, tilbyder han med sin model en række begreber og betragtninger, hvormed jeg kan begrebsliggøre min teoretiske undersøgelse af Mikkels, Sarahs og Karins oplevede fag- og arbejdsrelaterede identity work. Derudover tilbyder Watson med sin tilgang til identitet en teoretisk model, hvormed han ikke kun uddyber og illustrerer de aspekter, der indgår i identity work, men også hvordan de indgår, hvilket han bl.a. illustrer ved teoretisk at adskille de empirisk uadskillelige sociale-identiteter og selvidentiteter (Watson 2008). Yderligere er der, ved at bruge hans teori og begreber, mulighed for, at jeg selv kan tilpasse disse til min undersøgelses betingelser. Imidlertid er der en række termer, han ikke umiddelbart synes at definere eller beskæftige sig med, og som vil være nødvendige i arbejdet med problemstillingen. Derfor vil jeg nedenfor begrebsafklare disse, inden der tages fat på det analytiske arbejde.

Introduktion af teoretiske begreber

Da Watson ikke synes at udfolde eller arbejde med enkelte af dette studies mest centrale begreber – (dis-)identifikation, fagidentitet eller arbejdsidentitet (eller fag og arbejde som baser for identifikation) – har jeg valgt at lade dette studies begrebsdefinitioner tage udgangspunkt i nogle af de forfattere, der

bl.a. synes at arbejde specifikt hermed. Begrebsrammen for studiet etableres derfor på baggrund af flere forfatters uddybede teoretiske tilgange til disse begreber/fænomener, der således vil supplere Watsons teori. Slutteligt præsenteres yderligere 'supplerende teoretiske begreber' i afsnittet af samme navn.

Identifikation og dis-identifikation

Da Watson (2008) skrev, at et individs multiple sociale-identiteter fungerer som base for identifikation, definerede han ikke identifikation yderligere. Det synes dog at være et ganske betydningsfuldt fænomen, idet identifikation udgør en betragtelig del af det identity work, mennesker kontinuerligt er engagerede i (Watson 2008). Ifølge Atewologun et al. (2017) er identifikation den proces, hvorved individer definerer, hvem de er, ved at identificere sig med et mål ('target') – eksempelvis faglighed, karriere, arbejde etc. Med denne definition kan jeg teoretisk identificere både individets oplevede selv-identiteter ('sig') og dets oplevede sociale-identiteter ('target'), og dermed de eventuelle identifikationsprocesser, der foregår herimellem. Derfor synes netop denne definition anvendelig i mit analytiske arbejde med Mikkels, Sarahs og Karins identity work.

Identifikation har også sit modstykke, dis-identifikation, der iflg. Ashforth et al. (2013) ikke blot er et fravær af identifikation, men ifølge både Ashforth et al. (2013) og Sveningsson & Alvesson (2003) snarere er menneskets aktive, negative separation mellem sin identitet og "noget andet". En oplevelse af "*This is not me*", skriver Ashforth et al. (2013: 2428), hvilket minder meget om Sveningsson & Alvenssons (2003) 'not-me position', der af sidstnævnte forfattere benævnes anti-identitet og af selvsamme forfattere antages at være en vigtig del af identity work. I præsentationen af Watsons (2008) betragtning af sociale-identiteter fremgik det da også, at disse kan forårsage en oplevelse af disharmoni og modsætningsfuldhed ift. individets oplevede selv-identitet, hvorfor det kan antages, at eventuelle baser for identifikation (såsom fx faglighed og arbejde) også kan opleves som dis-identifikationsbaser. Det betyder, at individer i nogle tilfælde kan opleve en 'not-me position' overfor sociale-identiteter og dermed en dis-identifikation eller anti-identitet heroverfor. Bl.a. derfor mener jeg, at undersøgelsen af Mikkels, Sarahs og Karins oplevelse af deres faglighed og/eller arbejde som base for identifikation også inkluderer de tre kollegers oplevelser af, ikke at identificere sig med deres faglighed, idet dis-identifikation med en social-identitet også betragtes som et input til selv-identiteter og dermed individets identity work.

Fag/fagidentitet og arbejde/arbejdsidentitet

I Watsons (2008) terminologi er fagidentitet og arbejdsidentitet begge formel-rolle sociale-identiteter, der eksisterer på baggrund af socialt tilgængelige diskurser og giver input til individets identity work.

Som beskrevet arbejder han desværre ikke yderligere med fagidentitet og arbejdsidentitet, hvorfor jeg har valgt at tage teoretisk afsæt i hhv. Morten Smistrups (2004) og Brown et al.'s (2007) teoretiske betragtninger af netop disse begreber/fænomener.

Smistrup (2004) tilbyder nogle begrebsdefinitioner, der synes at være konsistente med Watsons og min betragtning af identity work-processer. For han betragter fag/faget som et produkt af et samfunds historie og kultur, hvorved der gælder bestemte samfundsrelaterede praktikker, meningssammenhænge og normer (Smistrup 2004). Faget repræsenteres således i form af uddannelser, hvis vidensbase sidenhen kan transformeres af bl.a. et individs nyerhvervede erfaringer i en læreproces (Smistrup 2004). Der er derfor mulighed for at vedligeholde og (re)producere et selv heri, og dermed tilpasse faget til individets selv-identitet i fx et givent arbejde ('occupation'). I det dynamiske samspil mellem faget som det socialt organiserende perspektiv og selvet som det subjektivt organiserende perspektiv opstår således fagidentitet (Smistrup 2004). Fagidentitet er iflg. Smistrup (2004) et resultatet af en oplevet identifikation med et givent (erhvervs)fag, fx ergoterapi, samt læreprocesser. Fagidentitet skabes altså ikke ved at individet "overtager" fagets sociale perspektiv, men derimod i spændingen mellem faget og det subjektive perspektiv (dvs. selv-identiteten), hvorved der synes at kunne drages paralleller til identity work.

I litteraturen synes der ikke at være megen fokus på 'vocational identity' (fagidentitet), men derimod snarere på karriereidentitet og i særdeleshed på professionel identitet (se bl.a. Atewologun et al. 2017), hvis man ønsker at undersøge fagidentitet i mere end blot i løbet af unge menneskers uddannelsesår. Dog synes både karriereidentitet og professionel identitet ikke at have megen fokus på den faglige uddannelsesmæssige baggrund. Men fordi Smistrups (2004) teoretiske tilgang til fagidentitet ('vocational identity', Smistrup 2007) både betragter et individs nutidige fagidentitet ud fra en fortidig konstruktion (gennem faget) og en fremtidig orientering (bl.a. gennem karriereønsker), vil jeg anvende hans begrebsliggørelse heraf.

Selvom Smistrup (2004 og 2007) hermed også berører arbejde ('occupation') er det ikke et begreb, han udfolder yderligere. Derfor har jeg i min søgen på en uddybende teoretisk tilgang til arbejdsrelateret identity work taget afsæt i bogen 'Identities at Work' af Alan Brown, Simone Kirpal & Felix Rauner (2007a), hvortil også Smistrup (2007) har bidraget med en artikel om vocational identity. I denne bog skriver Maclean & Wilson (Maclean & Wilson 2007: vii), at 'an occupation' (et arbejde) er "*what [people] do for a living*". Når denne occupation betragtes som base for identifikation opstår der det fænomen, Brown et al. (2007) benævner 'occupational identity' (arbejdsidentitet), der er en dynamisk proces, hvorved læring samt udvikling af evner, viden og forståelse for de til jobbet knyttede arbejdsprocesser ofte, men ikke altid, tager udgangspunktet i individets uddannelsesmæssige fagrelaterede baggrund (vocation) (Brown et al. 2007). Ligesom det også gjaldt Smistrups fagidentitet-

begreb har denne occupational identity-proces både en social og en individuel dimension: Hvor den sociale dimension består i at individet lærer, arbejder og interagerer med andre (især i teamet), består den individuelle dimension i at individet selv er agent i 'the occupational identity formation', idet han/hun/hen selv aktivt engagerer sig i at forme disse lærings- og udviklingsprocesser (Brown et al. 2007). Endvidere er det vigtigt for et individs occupational identity at denne og de dertil knyttede evner ('skills') anerkendes af andre i praksis-fællesskabet – det kan være af kolleger, ledere, teammedlemmer, klienter etc. (Brown et al. 2007). Dog kan individet også selv yde indflydelse på praksisfællesskabet og diskurserne heri (Billett 2007, Brown et al. 2007), idet han/hun/hen er medkonstituerende til fællesskabet. Således synes der her at være lighed med dette studies betragtning af identity work.

Denne begrebsramme adskiller sig fra mange andre betragtninger af occupational identity, idet der her lægges relativt stor vægt på fagets eventuelle rolle i arbejdsidentitet-processerne. Ofte synes der at være fokus på karriere og dermed de forskellige praksisser et individ har arbejdet/arbejder i, hvorved fagets betydning herfor negligeres (se bl.a. Atewologun et al. 2017). Fordi Mikkell, Sarah og Karin alle synes at være ansat til deres respektive stillinger på baggrund af bl.a. deres faglige baggrunde, mener jeg således, at denne interdependens mellem fag og arbejde kan være relevant i undersøgelsen af de tre kollegers fag- og arbejdsrelaterede identity work. Derudover synes det også, at de to teoretiske betragtninger af fagidentitet og arbejdsidentitet ikke kun er meget lig dette studies perspektiv på identity work-processer, men også er meget lig hinanden i deres læringsorienterede processer samt individuelle og sociale aspekter. Det synes faktisk, at de, teoretisk betragtet, er medkonstituerende til hinanden, hvorfor det teoretisk sandsynliggøres, at Mikkell, Sarah og Karin kan have en oplevelse af, at deres fag og arbejde influerer og måske overlapper hinanden. Mikkell, Sarah og Karin har desuden ikke kendskab til disse teoretiske begreber, hvilket betyder, at jeg i analysearbejdet har haft øget opmærksomhed på eventuelle betydningsforskelle mellem deres og min brug af sådanne begreber og fænomener.

Nedenfor præsenteres yderligere teoretiske begreber.

Supplerende teoretiske begreber

- identity threat, (mis)alignment, home-work dynamics, social kategorisering og provisional selves.

Foruden Watsons model som studiets teoretiske fundament/begrebsramme samt ovenstående begrebsafklaringer vil analysen af Mikkells, Sarahs og Karins fag- og arbejdsrelaterede identity work blive belyst i relation til yderligere supplerende teoretiske begreber. Disse præsenteres her kort og sættes først i analysen i relation til hinanden og til det øvrige teori samt empiri i det omfang, det er meningsfyldt for arbejdet med problemformuleringen.

Identity threat

Identity threat defineres af Jennifer Petriglieri (2011) som ”*an experience appraised as indicating potential harm to the value, meanings, or enactment of an identity*” (Jennifer Petriglieri 2011: 641), og vil blive introduceret ifm. analysens første del. Identity threat er en slags stressor og er forbundet med negative emotioner, bl.a. mindsket selvværd, samt en række negative konsekvenser i individets arbejdsrelaterede performance. Som følge heraf responderes der ofte med en form for coping-mekanisme (også kaldet threat response), der både kan udspille sig kognitivt eller adfærdsmæssigt. Disse mekanismer optræder ofte i to versioner i forsøget på at mindske risikoen for alvorlige men i ht. den/de udsatte identitet/er: Denne ene er respons mod truslens kilde og den anden er i form af bearbejdning og tilpasning af selve identiteten (Petriglieri 2011).

(Mis)alignment

I analysens anden del vil Kira & Balkin (2014) begreber misalignment og alignment blive introduceret. De skriver, at arbejde og identiteter interagerer med og skaber hinanden (ligesom identity work-processerne mellem selv-identiteter og sociale-identiteter), og når individet sammenligner disse med hinanden, kan de opleves som værende ’aligned’ eller ’misaligned’. Når individer sammenligner deres arbejde med deres foretrukne arbejdsidentiteter gøres dette oftest ift. to aspekter: Arbejdets indhold (er jobbet interessant, vigtigt og det rigtige for mig?) og arbejdsprocesserne (er de sociale og organisatoriske praksisser samt praktiske forhold og samarbejder ’in alignment’ med mine identiteter?) (Kira & Balkin 2014). Dette kan have positive og/eller negative psykologiske konsekvenser for individet i form af bl.a. glæde, meningsfuldhed, ’thriving’ (blomstring), over-identificering, angst, usikkerhed og frustration (Kira & Balkin 2014). De negative emotioner kan, ligesom det også er tilfældet med identity threat, fremprovokere forskellige coping-mekanismer: Først forsøges det at ændre på arbejdets indhold og/eller de arbejdets relationelle grænser og til sidst ved at betvivle og/eller tilpasse identiteterne, hvis førstnævnte ikke havde nogen (tilfredsstillende) effekt (Kira & Balkin 2014).

Home-Work dynamics

Oplevelsen af alignment resulterer ofte i uorden i work-life balance, hvis balancen mellem disse skævvrides (Kira & Balkin 2014), hvilket introduceres i analysens anden del efter afsnittet om Mikkel, Sarahs og Karins oplevede (mis)alignments mellem deres faglighed og arbejde. Dog synes work-life balance reduktionistisk i sin betragtning af forholdet mellem arbejds- og ikke-arbejdsaspekterne i livet, idet begrebsliggørelsen af dette fænomen bør være mere dynamisk iflg. Cohen et al. (2009). Således kalder de dette dynamiske samspil for home-work dynamics. Når

individet oplever uorden i sine home-work dynamics kan han/hun/hen bl.a. have en oplevelse af invadering, hvor roller, identiteter og aktiviteter fra et område/aspekt ufrivilligt indtrænger og kompromitterer et andet området/aspekts samme (Cohen et al. 2009). Fordi mennesker ofte har behov for orden i disse dynamikker (Cohen et al. 2009) vil de prøve at opretholde/genetablere denne orden ved fx segmentering, som er en bevidst strategi, hvor der differentieres mellem forskellige roller, identiteter og aktiviteter for at opnå klarhed omkring disse (Cohen et al. 2009). Derudover kan mennesker også foretage importering, hvilket er når et individ bevidst trækker roller, identiteter og aktiviteter fra en kontekst ind i en anden, for at udføre projekter og opnå mål heri.

Social kategorisering

Usikkerhed og især usikkerhed omkring individets oplevede selv/selv-koncept motiverer individet til at identificere sig med grupper og adfærd, der fremmer et tilhør hertil (Hogg 2015). Det skyldes, at mennesker generelt har en aversion mod oplevelsen af usikkerhed omkring deres oplevede selv samt deres selv i sociale kontekster (Hogg 2015). Denne usikkerhed reduceres ved gruppe-identificering og social kategorisering, idet sådanne processer transformerer et individs oplevede selv til at passe ind i samt udtrykke en ønsket gruppes definerende værdier etc. (Hogg 2015). Skelnen mellem 'os' og 'dem' opleves at validere individets indgruppe-tilhør (Hogg 2015). Dette introduceres i analysens første del.

Provisional selves

I analysens tredje del introduceres Ibarra (1999) begreb om midlertidige selver.

Ibarra (1999) skriver, at individer søger at tilpasse sig nye roller (professionelle roller) ved at eksperimentere med midlertidige selver. Disse kalder hun 'provisional selves', hvilke fungerer som 'trials' til mulige men endnu ikke fuldt udviklede professionelle identiteter. Disse eksperimenterende processer har både interne aspekter (fx meningsskabelse og ageren) og eksterne aspekter (fx jobkrav og praksisser) og foregår i relation til individets forestillinger om "*who one might become, would like to become, or fears becoming*" (Ibarra 1999: 766), dvs. deres mulige selver – 'possible selves' (Ibarra 1999).

Med afsæt i Alvesson et al.'s (2008)/Antewologun et al.'s (2017) metateoretiske tilgange til arbejdsrelaterede identitetsstudier har jeg positioneret dette studie inden for det fortolkende perspektiv. Herigennem introduceredes jeg bl.a. til Tony Watson, der synes at tilgå dette felt ud fra nogle præmisser, som i nogen udtrækning også synes at være konsistente med min fænomenologiske interesse i at undersøge Mikkels, Sarahs og Karins oplevede fag- og arbejdsrelaterede identity work. Med udgangspunkt i Watsons (2008) tre-trins-model og de dertil knyttede begreber, kan jeg undersøge de tre kollegers identity work og dermed teoretisk tilgå det dialektiske forhold mellem

faglighed/arbejde og selv-identiteter samt undersøge eksterne 'andres' indflydelse herpå. Således beror dette studies grundlæggende antagelser på, at individets identiteter er multiple, kontinuerligt dynamiske, individuelle, eksternt rettede og kontekstafhængige (jf. kontekstuelle inputs herpå). En af følgerne ved denne foranderlighed er, at dette studies konklusioner på problemformuleringen vil gælde for en afgrænset periode. Dvs. at de kan relateres til den periode, hvor empirien er indsamlet (april til juni 2018) eller faktisk snarere kan antages at gælde på de dage/øjeblikke, hvor empiriindsamlingens enkelte nedslag i deres livsverdener fandt sted. Konklusionerne vil altså være retrospektive, idet Mikkels, Sarahs og Karins oplevede faglighed, arbejde, selv-identiteter og identity work må antages at være forandrede siden da. Af samme årsag vil de tre kollegers oplevelser fremstilles i datidsform i analysen.

På baggrund af den nu præsenterede problemstilling, det fænomenologiske -, metodiske - og empiriske fundament samt den identitetsteoretiske tilgang hertil vil jeg nu påbegynde endnu et af opgavens hovedelementer, nemlig analysen.

Analyse

I dette centrale afsnit af studiet af Mikkels, Sarahs og Karins oplevede fag- og arbejdsrelaterede identity work vil jeg med afsæt i det præsenterede teoretiske og videnskabsteoretiske fundament, teoretisk, arbejde med problemstillingen og den hertil indsamlede empiri. Dette gøres i hht. problemformuleringens tre delspørgsmål. Med udgangspunkt i problemformuleringens første delspørgsmål vil første afsnit centreres omkring Mikkels, Sarahs og Karins respektive identity work i relation til deres fagligheder som base for identifikation. Dette afsnit vil desuden fungere som introduktion til de tre kollegers livsverdener og dermed også, hvem Mikkel, Sarahs og Karin er.

Med afsæt i første afsnit vil andet afsnit omhandle Mikkels, Sarahs og Karins oplevede (mis)alignment mellem deres faglighed og arbejde. Dette afsnit relaterer sig således til problemformuleringens andet delspørgsmål. Andet afsnit vil ikke længere tage enkeltvist afsæt i hver af de tre kolleger, men derimod have (mis)alignment og dernæst nogle implikationer herved (konkurrerende identiteter og home-work dynamics) som sine omdrejningspunkter, idet de tre kollegers oplevelser af fænomenerne vil være mere fremtrædende.

Endeligt vil jeg i et tredje afsnit undersøge eksterne 'andres' input til de tre kollegers identity work, samt hvordan Mikkel, Sarah og/eller Karin oplever disse input og hvad de betyder for deres identity work. De udvalgte eksterne 'andre', der her fremhæves, er input i form af læring, fondset og personer, idet disse synes at have betydning for flere end bare en af de tre kollegers identity work. I forlængelse heraf søges det også klarificeret, hvad eksterne 'andre' er og kan være.

Analysen vil således være inddelt i tre hoveddele: Faglighed som base for identifikation, (mis)alignment mellem faglighed og arbejde samt inputs fra eksterne 'andre'.

Faglighed som base for identifikation

Mikkels, Sarahs og Karins fortællinger om deres respektive fagligheder tog alle afsæt i, at disse oplevedes at relatere sig til deres uddannelsesmæssige baggrunde (hhv. ergoterapien, idrætten/psykologien og samfundsvidenskaben/fysioterapien). Herigennem oplevede de at have erhvervet anvendelig viden, på baggrund af hvilken de var blevet ansat til deres arbejde ('occupation') i Moves (Bilag M1, S1, K1). Meget lig Smistrups (2004) beskrivelse af faget og fagidentitet synes alle tre at have en oplevelse af eller ønske om fortsat læring og udvikling af denne vidensbase. Og da deres fortællinger begyndte at omhandle det identity work, de oplevede at være engagerede i, når de betragtede deres oplevede faglighed som base for identifikation, oplevede de, ligesom Smistrup også skriver, at arbejdskonteksten havde indflydelse på deres fagrelaterede identity work. Dette og andet vil jeg uddybe i en analyse af Mikkels, Sarahs og Karins oplevede fagligheder som baser for identifikation. Først i et fokus på Mikkel, dernæst Sarah og slutteligt Karin.

Mikkel

I samtalerne med Mikkel (ergoterapeut) italesatte han sin oplevelse af sin faglighed som base for identifikation som en oplevelse af fagidentitet. Under første interview bar mange af de tematikker han berørte i høj grad præg af den usikkerhed, han oplevede omkring sin rolle i Moves; hvad forventede de af ham? Hvad forventede han af sig selv? Etc. (Bilag M1). Af hans udtalelse om, at:

”det er udfordrende det der med både at skulle skabe sig en faglig identitet som den ergoterapeut man nu er og samtidig med man får taget sin egen personlighed med ind i det. Når man egentlig er ude og bliver oplært af en masse andre terapeuter så hele tiden den der balance mellem at finde ud af, jamen, hvad er det jeg skal håndplukke fra de andres erfaringer og hvad er det der er mine egne erfaringer. [...] Hvornår er det, jeg føler, jeg har nok tyngde i mit faglige grundlag til at jeg kan sige de andre imod” (Bilag M1: 4),

Det fremgår, at Mikkel på daværende tidspunkt var udfordret på at skabe sig en fagidentitet, idet han oplevede at være usikker på balancen mellem sit eget erfaringsgrundlag fra studiet (sit fag) og de mere erfarne mentorers erfarings- og vidensbaser – dvs. usikker på identifikationsprocesserne. Dette bevirkede, at Mikkels identity work mellem hans oplevede personlighed (der i dette tilfælde synes at kunne sidestilles med den tidligere præsenterede definition på selv-identitet) og den formel-rolle sociale-identitet, hans ergoterapeutuddannelse synes at tilbyde som en potentiel base for identifikation,

blev sat på pause, som han også selv fortalte (Bilag M1). For som Mikkel udtalte senere i samme interview, var hans læringskurve så stejl, at det endnu ikke var så dominerende, hvad hans fagidentitet var (Bilag M1) samt hvilken ergoterapeut han ville udvikle sig til at blive (Bilag M1). Dvs. at Mikkels oplevede identity work med sin faglighed som base for identifikation på daværende tidspunkt ikke kun var influeret af, men faktisk sat i bero pga. den læring og usikkerhed, der for ham var tilknyttet det at være nyuddannet og nyansat i Moves. Alligevel havde Mikkel et ønske om livslang læring, da han betragtede det som kilden til udvikling af sig selv og sine faglige kompetencer – sin fagidentitet (Bilag M1). Herom skriver Smistrup (2007) i et kapitel om vocational identity (fagidentitet), at enhver læringsproces bygger oven på en i forvejen etableret vidensbase (i dette tilfælde fra ergoterapeutuddannelsen), der løbende forhandles og ændres i hht. individets oplevelse af, hvem han/hun/hen er samt ønsker at være/blive til. Men på daværende tidspunkt vidste Mikkel hverken hvad hans fagidentitet var eller hvad han ønskede den skulle blive til. Dette synes at være udslagsgivende til, at Mikkel under første interview ikke oplevede læringen som et instrument til at opnå eventuelle faglige mål, som Kirpal & Brown (2007) ellers skriver, idet han ikke havde sådanne mål endnu. Derimod oplevede han den som en kilde til usikkerhed, der satte hans fagidentitetsprocesser i bero. Som han selv fortalte:

”Lige hvilken terapeut jeg ender med at udvikle mig til at blive inden for det her område, tror jeg slet ikke jeg er i nærheden af at finde ud af endnu” (Bilag M1: 16f).

Under andet interview, otte uger senere, var det nogle helt andre oplevelser, Mikkel delte med mig. Stadig centreredes de om hans oplevede rolle i Moves/Elsass Institutet, men denne gang ud fra en oplevelse af overskud og overblik (Bilag M2), der siden vores sidste møde havde udviklet sig til, at han navnlig under en arbejdstur til Georgien havde erfaret, hvor dygtig og effektiv han kunne være, hvis han fik lov at tilgå arbejdet på sin egen måde, som han sagde (Bilag M2). Han var altså ikke længere usikker i sit erfaringsgrundlag (Bilag M2) og fortalte bl.a. følgende:

”Jeg tror, jeg hviler mere i min fagidentitet end jeg gjorde tidligere, netop fordi jeg har fundet ud af, hvor passer min fagidentitet hen. Hvad er Mikkel, hvad er ergo og hvad er, hvordan passer det så i så fald ind i Elsass og hvordan passer det ind i vores vidensperspektiv.” (Bilag M2: 6)

Med andre ord:

”Jeg tror, der kom overblik og overskud til rent faktisk at kunne differentiere mellem de forskellige, mellem hvad der er ergoterapi og hvad der er mig og hvad der er mine erfaringer.

Og så er der overskud, overblik til at se, nøjagtig hvor det passer og hvorfor det lige passer der hvor det gør.” (Bilag M2: 8)

Heraf synes det, at Mikkels nyfundne overblik og overskud i sin læringsproces bidrog til, at han kunne skelne mellem de inputs (bl.a. den ovennævnte læring), han oplevede, berørte sit fagrelaterede identity work, hvorved han kunne skelne mellem vidensbasen fra ergoterapeutstudiet, Elsass Instituttets vidensbase og sin private vidensbase. Derudover synes det også, at Mikkel var blevet mere bevidst om samt baserede sit oplevede selv mere på ergoterapeutelementerne ved sine selv-identiteter, hvorved han fandt ud af, hvordan hans faglige erfaringsbase og hans fagidentitet passede ind i organisationen og dennes allerede eksisterende vidensbaser, hvilket, iflg. ham selv, havde bidraget til en højnet kvalitet og glæde i sit arbejde (Bilag M2).

Om hans fagrelaterede identity work virkelig havde været på pause, som Mikkel selv oplevede det, eller om det måske snarere var genstand for den præ-refleksive bevidsthed, er svært at drage konklusioner om. Men forudsat at identity work er kontinuerligt, kunne det synes at sidstnævnte havde været tilfældet. Mikkel udtalte da også, at oplevelsen af overskud og overblik omkring bl.a. sin fagidentitet ikke var kommet til ham som en åbenbaring, men var kommet løbende gennem de forgangne uger og især var blevet bevidste for ham ifm. en arbejdstur til Georgien (Bilag M2). Det er altså ikke usandsynligt, at hans identity work omkring sin fagidentitet således havde været genstand for hans præ-refleksive bevidsthed og først der blev genstand for hans refleksive bevidsthedsniveau. Mikkels identity work synes også at være afhængig af de eksterne 'andre', han befinder sig i og omgås med. Den tætte interdependens mellem de eksterne og interne aspekter ved hans identity work vidner om, at Mikkel ikke er en autonom agent i sit identity work men at processerne også er socialt medkonstruerede (Brown et al. 2007). Inputtene synes dog ikke kun at komme fra de socialt tilgængelige sociale-identiteter og diskurser, som Watson (2008) ellers beskriver det, men også fra eksterne 'andre', i dette tilfælde videns- og erfaringsbaser medieret af bl.a. kolleger/mentorere, ligesom jeg allerede i teoriafsnittet søgte at illustrere med min introduktion af eksterne 'andre' som erstatning af/en anden betragtning end diskurser. For Mikkel betød det, at denne kompleksitet bidrog til en oplevelse af, ikke at have overblik over og overskud til visse identity work-processer. Dette kan indvirke på et individs psyke og dermed kognition, emotioner, motivation og performance på bl.a. arbejdet (Kira & Balkin 2014), som Mikkel også selv havde oplevet. Ligeledes synes det, at Mikkels manglende overblik og overskud indvirkede på hans identity work-processer på en sådan måde, at disse oplevedes at være sat i bero (i den præ-refleksive bevidsthed). Men det må antages, at de handlinger, erfaringer og beslutninger han foretog i dagligdagen influerede hans identity work, selvom han ikke var refleksivt bevidst om disse.

Endeligt vil jeg fremhæve Mikkels oplevede selv-identitets dynamiske og foranderlige karakter, der især tydeliggjordes gennem de to adskilte runder interviews. Således ville Mikkel i skrivende stund

sandsynligvis berette om en helt tredje oplevelse af hans fagidentitet, der må forventes at være transformeret siden andet og sidste interview i juni.

Sarah

I Sarahs oplevelse af sin faglighed som base for identifikation var usikkerhed omkring hendes fagidentitet også et betydningsfuldt tema. Dog er det ikke, som i Mikkels tilfælde, forårsaget af stejle læringskurver men derimod bl.a. manglen på samme.

Foruden at opleve en dis-identifikation med det hun kalder klassiske børnepsykologer, der tester rigtig meget, oplevede hun også, at hun med sin udtalte systemiske og procesfaciliterende fagidentitet adskilte sig fra klassiske psykologer, der, iflg. hende, er ordjonglører og kun forstås af andre specialiserede fagfæller (Bilag S1). Hun udtalte bl.a., at *”sådan en, en psykolog, vil jeg aldrig nogensinde være. Fordi jeg sætter en ære i at kunne nå folk i øjenhøjde”* (Bilag S1: 17), hvilket synes at illustrere endnu et dis-identifikationsforhold til hendes oplevelse af ”den klassiske psykolog”.

Derimod oplevede Sarah en stærk identifikation med den faglighed, hun selv oplevede at have; nemlig som procesfaciliterende systemiker, der kan ”switche” mellem paradigmer, stille refleksionsfremmende spørgsmål og er ”totalt fundamentalistisk” i sin faglighed (Bilag S1 og S2). Herudfra samt på baggrund af de to interviews jeg havde med hende, var det tydeligt, at hun oplevede en stærk fagidentitet i ovennævnte faglighed, hvilken hun oplevede, gav hende et særligt blik på verden (Bilag S1). Sarahs oplevelse af fagidentitet var så stærk, at hun i sin fortælling om sit arbejdsliv og forskellige ansættelser sagde, at hun:

”Har været sådan meget rundt omkring. Men det synes jeg ikke jeg har, fordi jeg har arbejdet. Jeg har insisteret på at arbejde meget systemisk i en meget naturvidenskabelig verden.” (Bilag S1: 2. Understregning illustrerer et udtalt tryk i ordets tonefald)

Dette vil sige, at hendes faglighed var så betydningsfuld i hendes oplevede selv-identiteter, at fagidentiteten havde givet hende oplevelsen af kontinuitet i hendes karriere. Da jeg senere spurgte *”Hvad er din faglighed så for dig?”* svarede hun efter at have tænkt lidt, at *”den er både en velsignelse og en forbandelse (griner).”* (Bilag S1: 15). I en uddybende fortælling fremgik det, at Sarah, foruden sin oplevelse af meningsfuldhed når hun på baggrund af sin faglighed gav forældre til og mennesker med CP mod på livet (Bilag S1), oplevede fagligheden som en forbandelse, fordi hun altid at skulle *”være på tværs og altid være den, der tager det andet perspektiv og altid stiller spørgsmålstegn”* (Bilag S1: 15f). Hermed henviste Sarah til et af de temaer, der synes at have været betydningsfulde for hende under begge interviews: Oplevelsen af altid at skulle være en ”pisse utilfreds mugge” (Bilag S2: 23), der, grundet sin faglighed, arbejdede ud fra et epistemologisk andet udgangspunkt end resten af

Moves-afdelingen (hendes psykologkollega i Moves er kognitionspsykolog, og oplevedes ikke at være en fagfælle) og (næsten) resten af Elsass Institutet (Bilag S1). Som hun selv udtalte under første interview, oplevede hun, at:

”Elsass er rigtig meget defineret af et, en naturvidenskabelig forskningsenhed, og det har jeg rigtig svært ved at identificere mig med.” (Bilag S1: 8).

Men selvom hun ikke identificerede sig med det naturvidenskabelige paradigme, havde hun alligevel indgående kendskab til dette gennem sin idrætsfaglige vidensbase (Bilag S1), hvilken ikke synes at have været af bemærkelsesværdig betydning i hendes oplevelse af sin egen faglighed/fagidentitet. Derudover havde hun en klar oplevelse af, at mange af hendes kolleger, ledere og andre i organisationen ikke hverken forstod eller anerkendte hendes faglighed (Bilag S1 og S1). Hele tiden oplevede hun at blive modarbejdet og at skulle kæmpe for faglig anerkendelse i en arbejdskontekst, der værdsætter og arbejder ud fra naturvidenskabelige forklaringsmodeller (Bilag S1), hvilket gjorde hende i tvivl om værdien af sin faglighed og fagidentitet (Bilag S2). Med henvisning til Petriglieris (2011) begreb om identity threat, synes Sarahs oplevelser at kunne betragtes som netop dette – en trussel mod hendes oplevede fagidentitet. For Sarah har det bevirket, at hun har følt sig frustreret, fagligt ensom og understimuleret, uden retning, usikker på sin fagidentitet samt usikker på nødvendigheden af denne i de givne arbejdskontekster (Bilag S2). Således oplevede Sarah ofte at blive i tvivl om,

”om det er Sarah eller er det min psykolog, altså, om det er psykologstemmen eller er det Sarah-stemmen, ikke? Er det mit behov for ligesom at (skærer stemme) ’hey, jeg er her også’ eller om det er, fordi det er relevant at byde ind med noget, ikke” (Bilag S2: 22f). ”Hvor meget er navlepilleri og hvor meget er vigtigt egentlig” (Bilag S2: 23)

Eftersom hun dagligt befandt sig i denne arbejdskontekst, var hun, som hun også selv fortalte, hyppigt eksponeret for sådanne oplevelser. Hyppigheden bevirker, at de identitetstruende oplevelser er mere fremtrædende og sværere for hende at forklare som en anomali, hvorfor truslen kan opleves stærkere (Petriglieri 2011). Således kan identity threat betragtes som stressor, der bl.a. kan føre til nedsat selvværd, nedsat performance og kan motivere individet til direkte at modarbejde organisationen (Petriglieri 2011). Ofte foranledigedes Sarah til at ”buldre i tønderne” og råbe en stemme op, som hun sagde (Bilag S1: 4), men andre gange til ikke at stille sine fagspørgsmål (Bilag S2). Disse synes at være eksempler på Petriglieris (2011) beskrivelse af threat responses, der her er respons mod hhv. truslens kilde og tilpasning af selve identiteten, hvorved de ligeledes kan betragtes som hhv. adfærdsmæssige og kognitive coping-mekanismer (Petriglieri 2011).

Ved at ”buldre i tønderne” og råbe en stemme op illustrerede Sarah desuden, at hun havde en ”this is

not me”-oplevelse (Ashforth et al. 2013: 2428) af organisationens prioritering af det naturvidenskabelige paradigme, overfor hvilken hun hermed, aktivt, separerede sig. Denne var således base for disidentifikation, der iflg. Sveningsson & Alvesson (2003) også er en vigtig del af et individs identity work, og i denne sammenhæng antageligvis især Sarahs fag- og/eller arbejdsrelaterede identity work. Sarah oplevede endvidere, at hendes usikkerhed lidt forsvandt, når hun kunne høre, at Adam, som er udviklingspsykolog, gjorde sig ”*præcist de samme observationer på de samme ting*” (Bilag S2: 23). Men det var kun yderst sjældent, de arbejdede sammen, idet hun er i en praksisafdeling og han i en forskningsafdeling (Bilag S2). Dog oplevede Sarah at blive fagligt stimuleret og udfordret derhjemme – mere end på arbejdet – fordi hendes mand også er psykolog, hvilket var udslagsgivende for en enorm frustration; for sådan syntes hun ikke, det bør være (Bilag S2). Sandsynligvis bidrog denne faglige stimuli, hun oplevede at få gennem samtalerne med sin mand derhjemme samt i de sjældne samtaler med Adam, til opretholdelsen af hendes fagidentitet, da hun her kunne bearbejde samt blive bekræftet i denne. Herom fortalte Sarah, at hvis ikke hun blev fagligt stimuleret og udfordret derhjemme, havde hun formodentlig været mere aktiv i sin læsning af jobannoncer end hun allerede var (Bilag S2), hvilket også kan betragtes som en coping-respons mod truslens kilde. Hun sagde:

”Men jeg kan også mærke, at jeg har været gået fagligt død, og hvis jeg ikke gør noget [...] så skal jeg noget andet, af faglig selvrespekt.” (Bilag S2: 20)

Så Sarah fortalte mig om sine planer om at skrive og indsende et paper i anledning af en konference, hvori hun ville beskrive sit arbejde hos Elsass Institutet:

”Hvis jeg så får formuleret det ned, altså for mig selv og har en virkelig sådan, en glæde og begejstring i at gøre det, at man så bedre kan formidle det til andre og sige, 'hey, jeg har skrevet det her. I [andre på Elsass Institutet] kan læse det, hvis i har lyst'.” (Bilag S2: 19)

”Men det er lidt, som jeg sagde, lidt mit skuffeprojekt, så min egen fagidentitet, nu prøver jeg lige at mande mig op og prøver at få formuleret, hvad er det egentlig jeg sidder og laver. Så der også bliver en formidlingsdel i det, ikke?” (Bilag S2: 19)

Heraf fremgår det, at hensigten med dette projekt både var internt rettet mod en egen-afklaring af sin faglighed/fagidentitet og arbejde samt eksternt rettet mod konferencen og ikke mindst mod resten af Elsass Institutets medarbejdere og ledere. Dette synes altså at afspejle et fagrelateret identity work, som, på baggrund af den manglende anerkendelse heraf og Sarahs egen usikkerhed herpå, søgtes skriftligt manifesteret. Med en sådan coping-mekanisme/threat response tydeliggjordes det, hvor konfliktfyldt Sarahs egen-oplevede fagidentitet var i den arbejds kontekst, hun befinder sig i.

Det synes umiddelbart at Sarahs fagidentitet var stabil, veldefineret og skabt gennem en længere årrække – først med base i sit psykologistudie og senere gennem de ansættelser, hvori hun insisterede på at arbejde systemisk – hvorfor det kunne antages, at hendes fagrelaterede identity work var kommet til en ende, hvilket iflg. Watson (2008) er muligt. Var dette tilfældet, ville det kontinuerlige arbejde med de eksternt og internt rettede aspekter af denne identitet (Watson 2008) formodentlig blot bestå af bl.a. vedligehold og mindre tilpasninger. Alligevel synes det, at hendes nuværende eksterne 'andre' "tvang" hende til at genoptage sit fagrelaterede identity work, idet hun gang på gang oplevede at blive usikker på denne og således måtte forsøge at genetablere en stabil og veldefineret fagidentitet. Den udtalte, men antageligt oplevede, identity threat synes altså at kunne stamme fra både Sarah selv (hendes usikkerhed og tvivl) men også fra 'andre' (her bl.a. kolleger, ledere etc. i Moves/Elsass Institutet) (Petriglieri 2011), hvorfor opretholdelsen af en så værdsat identitet i høj grad må antages at være afhængig af 'andres' og/eller omgivelsernes anerkendelse af den (Petriglieri 2011) – måske især når den pågældende identitet er vigtig for individet (Petriglieri 2011). Og det synes Sarahs fagidentitet at være, for som hun sagde:

"Jeg er villig til at sætte mig selv bad standing mellem at faktisk at stå op for min faglighed, ikke?" (Bilag S2: 24)

Disse kombinerede sociale og individuelle aspekter ved identity work betyder, at Sarah, ligesom Mikkel, ikke var en autonom agent i sit identity work (Brown et al. 2007). Foruden at bidrage til identity threat og de heraf følgende coping-mekanismer synes dette at forårsage øget refleksiv bevidsthed omkring sit identity work, end hvad der måske ellers ville have været tilfældet. Denne refleksive opmærksomhed må således forventes at være til begrænset rådighed for både Sarahs andre identiteters identity work men også for Sarahs fx arbejdsopgaver.

Karin

Ligesom Sarah har også Karin to uddannelsesmæssige baggrunde: En i samfundsvidenskaben og en i fysioterapien. Disse to uddannelser oplevede Karin udgjorde to fundament, der, i modsætning til Sarah (Bilag S1), ønskedes forenet:

"Jeg synes, der blev lagt en meget god basis på studiet. Jeg synes tit jeg vender tilbage til viden vi fik på studiet som jeg så kigger ind i. Det er ligesom fundamentet. Den måde man tænker på. Der er jeg så bare, der tænker jeg så bare nogle gange på to måder [...] der har jeg to fagligheder på en eller anden måde som ligger i det samfundsvidenskabelige og det naturvidenskabelige felt, som jeg rigtig gerne vil forene." (Bilag K1: 9)

Og selvom hun mente hovedsageligt at være ansat på baggrund af sidstnævnte, oplevede hun alligevel, at hun kunne kombinere de to i sit arbejde (Bilag K1). Karin havde en oplevelse af, at det gjaldt om at få det hele til at hænge sammen: De to vidensbaser og praksis ("virkeligheden", som hun sagde) (Bilag K1). Og med oplevelsen af, at nogle erfaringer blev forkastet og andre betragtet som vigtige og relevante, oplevede hun, at vidensbaserne udvikles og tilpasses ift. praksis (Bilag K1), hvilket, iflg. Smistrups (2004) beskrivelse af vidensbasers læringsbaserede transformation, synes at indikere udviklingen af en fagidentitet. For gennem denne transformation er der mulighed for at Karin kan vedligeholde og (re)producere sit selv heri, og dermed tilpasse fagligheden til sine selv-identiteter i fx sin arbejds kontekst (Smistrup 2004). Således er eksterne 'andre' altså af nogen betydning for udviklingen af en fagidentitet og det hertil knyttede identity work, hvilket også synes at fremgå af følgende citering, idet det ud fra Karins fortællinger ikke kun synes at være hendes selv, der reproduceres heri – men også teamet. For som hun sagde om videreudviklingen af sin faglighed, så:

"handler det jo også om hvad er der brug for i teamet. Hvad, hvordan, hvad er det for en viden vi har brug for [...] for at det kan fungere i teamet" (Bilag K1: 10)

og

"[...] hvad er det så jeg skal kigge ind i, når jeg skal kigge på videre uddannelse. Hvordan vil det kunne passe ind. Hvad er det jeg har brug for, hvad er det der er brug for i teamet." (Bilag K1: 16f)

Til forskel fra skildringen af Mikkels og Sarahs oplevede fagligheder og fagidentiteter, synes det, at Karin selv aktivt inddrager de sociale aspekter ved identity work i sit fagrelaterede identity work. Det synes altså ikke, at disse eksterne 'andre' kun giver inputs til hendes identity work, som hun må forholde sig (refleksivt) til, men at hun er refleksivt bevidst om, at hun vil inddrage disse heri. Hun opsøgte således selv input fra de arbejdsrelaterede eksterne 'andre' i sin videre udvikling og transformering af sin faglighed og fagidentitet.

Denne sociale orientering og eksternt rettede opmærksomhed synes også at komme til udtryk på anden vis. Bl.a. refererede Karin bemærkelsesværdigt meget til hendes oplevede fælleshed i Moves med hyppig brug af "vi", "os", "vores" etc. (Bilag K1 og K2). Eksempelvis spurgte jeg hende til, hvordan hun oplevede det var, at arbejde med handicappede børn, hvortil hun svarede:

"Jeg tror. Jeg har aldrig rigtig været. Jeg tror ikke rigtig vi bliver påvirkede af det. Vi bliver påvirkede. Jeg bliver ikke påvirket af det." (Bilag K1: 7)

Heraf ses det, at Karin, i et spørgsmål rettet mod *sin* livsverden, svarede i en lettere forvirrende kombination mellem selvreferencer og fællesreferencer. Dette er et eksempel på, at jeg i min undersøgelse af Karins livsverdenslige fænomener ofte fik fortællinger, der rettedes mod hendes oplevede fælleshed med teamet, Moves. Disse indgruppe-referencer kan være udtryk for Karins bestræbelser på at opretholde og verificere sit oplevede selvs indgruppe-tilhør til Moves (Hogg 2015), men kan også være motiveret af hendes søgen på at reducere en evt. oplevet usikkerhed omkring sit eget selv-koncept (Hogg 2015) – her sidestillet med hendes oplevede selv-identitet. Hvori denne eventuelle usikkerhed bunder, synes dog ikke direkte at fremgå af Karins fortællinger. Men da hun fortalte om sin faglighed og arbejde som baser for identifikation fremgik det, at Karin oplevede sin fagidentitet og arbejdsidentitet som værende det samme (Bilag K1 og K2). Det syntes nemlig, at hun i sin anvendelse af begrebet 'arbejdsidentitet' ofte også refererede til det jeg ville beskrive som værende fagidentitet (Bilag K1 og K2). Derfor måtte jeg spørge hende direkte,:

"I: [...] om fagidentitet og arbejdsidentitet er det samme for dig? Eller er det to forskellige ting?"

K: Det er det samme.

I: Det er det samme. Kan du sætte lidt flere ord på det?"

K: Jamen jeg tror det er fordi vi får lov til, at vi får lov til at være, altså at gøre det vi gerne vil. Så i virkeligheden er det her, det er også meget mere end et arbejde. Så det man, at kunne udøve sin fagidentitet og være, det er der bare enormt meget plads til. Så på den måde smelter de to ting sammen for mig." (Bilag K1: 4)

og

"I: Kan jeg få dig til at fortælle lidt om, hvad du forstår ved faglighed og arbejde, eller fagidentitet og arbejdsidentitet?"

K: Jeg er faktisk ikke sikker på, jeg kan skille dem ad" (Bilag K1: 9)

Derudover fortalte hun, at hendes personlige identitet og arbejdsidentitet var rimelig meget det samme (Bilag K1). Karin oplevede altså ikke helt at kunne skelne mellem disse tre identiteter: Hendes fagidentitet, hendes arbejdsidentitet og hendes selv-identiteter, hvilke desuden oplevedes stadig at være under udvikling (Bilag K1):

"Jeg skal jo også finde min rigtige arbejdsidentitet på en eller anden måde. Eller sådan, hvem er det jeg er på en arbejdsplads?" (Bilag K1: 5)

På baggrund heraf synes det, at Karin var engageret i et komplekst identity work, idet hun på daværende tidspunkt både oplevede at være engageret i en transformation af sin faglighed/fagidentitet

(Bilag K1), var engageret i et arbejdsidentitetsrelateret identity work (Bilag K1), oplevede et overlap mellem disse og sine selv-identiteter (Bilag K1) og desuden ikke oplevede helt at kunne skelne de tre fra hinanden (Bilag K1 og K2). En sådan kompleksitet i selv-identitets-relaterede processer kan således antages at være kilden til en eventuel oplevet usikkerhed, der muligvis kunne ligge til grund for hendes fællesreferencer ("vi", "os" etc.)/sociale kategorisering (Hogg 2015). For som Watson (2008) skriver, er et individs identiteter multiple og kan opleves at være konkurrerende, da de kan medføre forskellige krav til individet og dets identity work (Petriglieri 2011). Konkurrerende identiteter er medvirkende til stress (Watson 2008) og kan iflg. Petriglieri (2011) forårsage en oplevelse af identity threat og derfor antageligvis også usikkerhed omkring Karins oplevede selv i sit arbejde. Selvom det altså ikke er usandsynligt, at Karins kontinuerlige fællesreferencer bunder i en oplevet usikkerhed samt at hun aktivt opsøger input fra sin sociale kontekst i sit identity work, kan det også skyldes, at hun ganske enkelt bare identificerer sig meget med sit arbejde og sine kolleger. Dette vil jeg behandle yderligere i analysen af Karins oplevelse af (mis)alignment mellem hendes faglighed/fagidentitet og arbejde.

Endvidere fortalte Karin, at hun først nu (efter små to år i Moves) var begyndt at opleve en grad af overblik over og overskud i sit arbejde og sin arbejds kontekst, hvilket, iflg. hende, var nødvendigt for at kunne finde sin rolle heri (Bilag K1: 16f). Ligesom det også synes at være tilfældet i Mikkels fortælling, er Karins begrænsede anciennitet eventuelt medårsag til hendes oplevede identitetsrelaterede usikkerheder, da især hendes arbejds- og fagrelaterede identity work ikke blot består af fx vedligehold og tilpasning, men af transformative processer. For integrationen af nyerhvervede erfaringer fordrer transformation af et individs selvopfattelse og er således knyttet til forandring (Smistrup 2004). Hvis anciennitet således er af betydning for et individs identity work, betyder det, at enhver, der træder ind i en ny arbejds kontekst, må forvente at opleve transformative identity work-processer og derfor sandsynligvis også lavere performance på arbejdet (Petriglieri 2011), indtil deres identity work-processer er stabiliserede i en sådan grad, at identiteterne blot kræver vedligehold (Watson 2008).

Mikkels, Sarahs og Karins oplevede fagligheder tager alle afsæt i deres uddannelsesmæssige baggrunde, der udgør fundamentene for deres fag-relaterede identity work. Alligevel er disse fagligheder dynamiske fænomener, idet de som genstand for den (præ-)refleksive bevidsthed transformeres gennem de kontinuerlige fagrelaterede identity work-processers interne og eksterne rettet. Især er identity works dynamiske karakter ekstra synlig i Mikkels interviews, idet hans oplevelse ændrede sig og dermed adskilte sig fra Karins og Sarahs mere stabile oplevelse af deres oplevede faglighed som base for identifikation. Sarahs fagidentitet var forbundet med en oplevelse af identity threat og Karins fagidentitet ønskedes transformeret i hht. teamets behov.

Mikkel, Sarah og Karin oplevede altså, at deres fagidentiteter (der udsprang af en oplevelse af deres

faglighed som base for identifikation) var influerede af eksterne arbejdsrelaterede 'andre' – både arbejdskonteksten og menneskene omkring dem. Således er dette studies adskillelse mellem faglighed og arbejde måske kun teoretisk mulig, idet faglighed og arbejde empirisk synes uadskilleligt at influere hinanden som baser for identifikation. I det herpå følgende afsnit vil jeg derfor undersøge Mikkels, Sarahs og Karins oplevede (mis)alignment mellem deres faglighed/fagidentitet og arbejde.

(Mis)alignment mellem faglighed og arbejde

Da jeg talte med Mikkel om arbejde og arbejdsidentitet, fortalte han, at han havde en oplevelse af, at hans fagidentitet og arbejdsidentitet overlappede hinanden (Bilag M1). Kort efter erfarede jeg, at Sarah ikke oplevede megen overlap mellem sin fagidentitet og arbejdsidentitet (Bilag S1), hvilket stod i stærk kontrast til Karins fortællinger, der som nævnt funderedes i en oplevelse af, at de to selv-identitetselementer var det samme (Bilag K1 og K2).

Bl.a. ud fra Brown et al.'s (2007) betragtning af arbejdsidentiteters dynamiske karakter samt de hertil knyttede identity work-processers sociale og individuelle aspekter, var det forventeligt, at Mikkel, Sarah og Karin oplevede disse identiteter forskelligt – både fordi fænomener fremtræder forskelligt for forskellige mennesker (Egholm 2014) og fordi forskellige identiteter/identitetsbaser har forskellig betydning for menneskers oplevede selv-identiteter (Watson 2008, Brown et al. 2007, Petriglieri 2011). Iflg. Brown et al. (2007) varierer det således også, hvorvidt og i hvilken grad menneskers fagidentitet opleves at være en del af deres oplevede arbejdsidentitet samt i hvilken grad arbejdsidentitet opleves at være en vigtig del af deres selvkoncept. På baggrund heraf foretages en komparativ analyse af Mikkels, Sarahs og Karins oplevede (mis)alignment mellem deres faglighed/fagidentitet og arbejde. Dette afsnits fokus på problemformuleringens andet delspørgsmål vil først omhandle (mis)alignment og arbejdsidentitet og dernæst nogle af implikationerne herved, nemlig konkurrerende selv-identiteter og home-work dynamics. Slutteligt opsamles og delkonkluderes der i en samlet betragtning af de to afsnit, inden analysen fortsættes i et nyt omdrejningspunkt: Problemformuleringens tredje delspørgsmål om inputtene fra eksterne 'andre' til deres identity work.

(Mis)alignments

- arbejde som base for identifikation

Da jeg under første interviewrunde talte med Karin (fysioterapeut) om hendes arbejde som base for identifikation fortalte hun, at hendes identitet og arbejdsidentitet var rimelig meget det samme (Bilag K1). Det betyder, at Karin ikke kun oplevede sammenfald mellem sin fag- og arbejdsidentitet, men at disse også oplevedes at være meget det samme som sin privat-personlige identitet. Dvs. at både Karins faglighed/fagidentitet og arbejde var 'in alignment' og at disse to ligeledes var in alignment med

hendes selv-identiteter, hvorfor Karin havde oplevelsen af at have en fagidentitet og arbejdsidentitet, der for hende oplevedes at være det samme. Inspireret af Watson (2008) mener jeg dog ikke, at man kan 'have' (dvs. være i besiddelse af) en social-identitet (fx en formel-rolle social-identitet som fagidentitet eller arbejdsidentitet), men snarere at fx arbejdsidentitet udgør elementer ved individets selv-identiteter og at disse elementer resulteres af individets internaliseringer af social-identitetens inputs til hans/hendes/hens identity work. Karins oplevede alignment resulterede bl.a. i en oplevelse af meningsfuldhed i sit arbejde, hvilket synes ofte at være et resultat heraf (Kira & Balkin 2014). Karin sagde:

"Når man så føler, at det man synes, der skal til og det forskningen siger, der skal til, også det at man kan gøre det i praksis, så skaber det bare en meningsfuldhed, sådan hvor det hele giver mening. Så giver arbejdet mening." (Bilag K1: 16)

I sin sammenligning mellem sit arbejde og sine foretrukne arbejdsidentiteter vurderede Karin både arbejdets indhold og arbejdsprocesserne, hvilke er de to aspekter, individer typisk vurderer ud fra (Kira & Balkin 2014). Eksempelvis udtalte Karin, at hendes arbejde var spændende samt at hun så en ære heri, fordi hun oplevede at kunne gøre en forskel (Bilag K1), hvilket synes at være oplevede kvaliteter ved arbejdets indhold. Derudover fortalte hun meget og uddybende om især de sociale praksisser og relationer i Moves (dvs. et aspekt ved arbejdsprocesserne); hun fortalte om team-spirit, anerkendelse, respekt, nærvær, støtte og glæde, hvilket gjorde hende *"grund-glad"*, som hun sagde (Bilag K1, Bilag K1: 19). Denne glæde og begejstring ved sit arbejde bidrog til Karins oplevelse af, at arbejdet, arbejdspladsen og arbejdsmiljøet var unikt, specielt og magisk (Bilag K1 og K2):

"Det er sgu ret specielt at få lov til at opleve det, ikke? [...] og så allerede på sin anden ansættelse." (Bilag K1: 19f).

Selvom Karin lagde vægt på både arbejdets indhold samt arbejdsprocesserne i sin vurdering af alignment mellem sit arbejde og foretrukne selv-identiteter, synes det hovedsageligt at være den sociale del af Kira & Balkins (2014) arbejdsproces-begreb, der lå til grund for hendes ønske om at blive i sin stilling resten af sit arbejdsliv – forudsat at ovennævnte karakteristika ikke ville ændre sig (Bilag K1). Hermed synes Karin også at være et eksempel på det fænomen Kira & Balkin (2014) kalder 'thriving' (blomstring), hvor positive oplevelser omkring sit arbejde og dettes alignment med individets selv-identiteter øger individets positive kognitive udvikling (fx gennem læring) og positive emotioner (fx i form af øget energi) (Kira & Balkin 2014). For Karin oplevede nemlig, at hun (i maj 2018) havde været i sin stilling længe nok til, at hun havde fået overblik og overskud over sin vidensbase, sit arbejde og sin rolle heri, hvilket gav hende lyst og mod på at overveje og undersøge mulighederne for videre udvikling og læring, bl.a. i form af efteruddannelse og kurser (Bilag K1).

Ligesom Karin oplevede Mikkel (ergoterapeut) også at identificere sig med sit arbejde. Faktisk sagde han, at *”Jeg tror, jeg identificerer mig helt ekstremt meget med mit arbejde”*. (Bilag M1: 15), idet han ikke var sikker på, om der var forskel på hans oplevede person og arbejde (Bilag M1). Det må derfor betyde, at da Mikkel betragtede sit arbejde som base for identifikation, oplevede han en alignment mellem arbejdet og sine selv-identiteter, hvorved han havde en oplevelse af at have en arbejdsidentitet. Derudover oplevede Mikkel også, at fag- og arbejdsidentitetslementerne ved hans selv-identiteter var sammenfaldene:

”M: Det tror jeg aldrig jeg har opdelt før. Fag- og arbejdsidentitet.

[...]

I: Føler du der er et overlap i det?

M: Ja. Det er jo det jeg finder ud af lige nu, at der er.” (Bilag M1: 23)

Både Karin og Mikkel synes at have en oplevelse af uklare og/eller ikke-eksisterende distinktioner mellem deres oplevede arbejds-, fag- og selv-identiteter.

Endvidere synes ovenstående citering at illustrere, at jeg med mine spørgsmål og ordvalg havde givet inputs til Mikkels identity work under interviewet, eftersom der i løbet af interviewet var sket en ændring i hans oplevelse af skellet mellem fag- og arbejdsidentitet, jf. *”det har jeg aldrig gjort før... men nu”*. Dette synes således at fremhæve muligheden for, at et andet menneske kan give inputs til et individs identity work samt at et sådant input evt. kan kalde på refleksiv bevidsthed omkring dette identity work, der måske ellers havde været genstand for den præ-refleksive bevidsthed.

Den alignment Mikkel oplevede, resulterede bl.a. i, at han adskillige gange fortalte om sit arbejde som værende sit drømmejob (Bilag M1) – meget lig Karin, der godt kunne forestille sig at blive i jobbet resten af sin karriere. Men hvor Karin lagde megen vægt på de sociale aspekter ved arbejdsprocesserne, lagde Mikkel overvejende mere vægt på arbejdets indhold i form af rig mulighed for læring og udvikling, masser af selvbestemmelse samt dygtige mennesker omkring ham, med hvem han kunne spare og lære (Bilag M1 og M2).

Denne oplevede alignment kan desuden have bidraget til hans nyfundne overblik og overskud omkring sine selv-identiteter samt fag- og arbejdsidentitetslementerne herved (Bilag M2), idet oplevelsen af alignment kan medvirke til individers øgede bevidsthed omkring deres identiteter (Kira & Balkin 2014). Dvs. at eventuelle selv-identitetslementer skabes på baggrund af en oplevelse af alignment. I Mikkels tilfælde sås det eksempelvis, at han allerede under første interview, gav udtryk for sin oplevede alignment mellem sit arbejde, sin faglighed og sine selv-identiteter, på trods af han først under andet interview havde en oplevelse af det omtalte overblik over disse. Det betyder, at Mikkels udvikling af sin arbejdsidentitet foregik som følge af en alignment-oplevelse mellem arbejdet/dets inputs og Mikkels *øvrige* selv-identitetslementer, såsom fx hans fagidentitetslementer og privat-

personlige selv-identitetslementer, idet hans arbejdsidentitet endnu ikke var udviklet. Dvs. at udviklingen af et selv-identitetslement (fx arbejdsidentitet) afhænger af individets øvrige og ikke nødvendigvis relaterede selv-identiteter, idet disse ligger til grund for individets (initiale) oplevelse af identifikation og dermed alignment med inputtene til udviklingen af et nyt selv-identitetslement. Dette synes således at illustrere en interdependens mellem forskellige selv-identitetslementer.

En sådan oplevelse af alignment havde Sarah (psykolog) også ift. det sociale aspekt ved arbejdsprocesserne:

”Det er et fantastisk hus, folk er så søde og du kunne se til min fødselsdag, altså, alle er bare så søde og kærlige.” (Bilag S2: 23) (Sarah havde fødselsdag den dag jeg observerede et teammøde)

Hvilket synes at være suppleret af en følelse af meningsfuldhed omkring de dele af sit arbejdes indhold, hvor hun kunne bruge sin faglighed (Bilag S1), der dog kun:

”[...] er noget jeg gør, når der er tid. Så det [forældretnetværk og familiesamtaler] har rigtig tit ligget kl. 7.30 om morgenen eller kl. 16 om eftermiddagen, for der er der tid i min kalender. Så al den tid jeg bruger i min arbejdstid, pinden derinde, ikke?” (Bilag S2: 21)

Hvor hun

”[...] sidder og tænker, nå, det meningsfyldte i dag var jeg tjente 800 kr. eller hvad jeg har (griner lidt). Så det synes jeg er arbejde.” (Bilag S1: 6)

Det synes altså kun at være en ganske lille del af arbejdet, med hvilket hun oplevede alignment med sine foretrukne selv-identiteter – fagidentitetslementerne ved sine selv-identiteter. Men meget af Sarahs arbejde fandt hun meningsløst (Bilag S1), for som hun også sagde: *”Der er eddermame meget på arbejde, hvor jeg ikke er særlig faglig herude, synes jeg”* (Bilag S1: 6). Derudover manglede hun faglig udvikling og udfordring (Bilag S2), hvorfor hun ikke oplevede at identificere sig ret meget med sit arbejde (Bilag S1). Denne misalignment mellem arbejde og faglighed synes således at dominere Sarahs arbejdsoplevelse, hvorved de sociale aspekter ved arbejdsprocesserne samt den alignment hun dog oplevede, blev mindre betydningsfulde i sit arbejdsrelaterede identity work. Dvs. at Sarahs glædelige oplevelse af de sociale aspekter samt oplevelsen af meningsfuldhed mindske af den ”kritiske krig” hun hele tiden oplevede at være engageret i overfor organisationen, dens praksisser samt arbejdets indhold (Bilag S1 og S2). Hendes oplevede misalignment synes altså at have bidraget til, at hun blev mere bevidst om (prioriteringerne af) sine selv-identiteter samt hvem hun er og vil være, hvilket ligeledes synes at resultere i en over-identificering med hendes selv-identiteters

fagidentitetsselement (Kira & Balkin 2014). En sådan over-identificering kan risikere at forringe Sarahs personlige og sociale ressourcer, idet hun ikke kun mistede noget af interessen og engagementet i det øvrige arbejde (Bilag S1 og S2, Kira & Balkin 2014), men fordi hun, ved at markere sig yderligere (jf. bl.a. ”buldre i tønderne”), også søgte at konstruere nogle omgivelser og relationer, der verificerede hendes fagidentitetsselementer (Kira & Balkin 2014). Dette synes dog snarere at have resulteret i konflikt.

Oplevelsen af alignment kan altså resultere i over-identificering og dermed mindske muligheden for at opnå alignment (Kira & Balkin 2014), hvilket Sarah selv synes at være bevidst om:

”Så bliver det så naturligt, at enten så kan de [lederne] ikke cope med det og så bliver de nødt til at forholde sig til det, eller også bliver det sådan et eller andet at jeg får et skuffeprojekt og jeg kan sidde og søge efter noget andet [arbejde], ikke? Så den har risikeret lidt at være tydelig overfor Pernille [afdelingslederen i Moves] og alle de steder, hvor jeg overhovedet kunne være det, at vi mangler noget her.” (Bilag S2: 24).

Det synes altså at både alignment og misalignment kan have negative konsekvenser for individet og organisationen (Kira & Balkin 2014), hvilket også i nogen grad illustreredes i forrige afsnit om Sarah og hendes faglighed som base for identifikation, hvor negative emotioner (frustration), mindsket selvværd (usikkerhed og tvivl) og ubehag (fx identity threat) (Kira & Balkin 2014, Petriglieri 2011) udgjorde nogle af de negative konsekvenser ved manglende anerkendelse af en foretrukken selv-identitet. Iflg. Brown et al. (2007) er anerkendelse ellers er en vigtig del af occupational identity-processer, hvilket synes kompatibelt med betragtningen af, at Sarah ikke identificerede sig ret meget med sit arbejde.

Mikkel, Sara og Karin oplevede alle alignment i deres arbejde, der dog kun for Mikkel og Karin var en oplevet alignment mellem både arbejdet, deres faglighed samt deres selv-identiteter. Sarah oplevede kun en mindre grad af alignment mellem sit arbejde og sine selv-identiteter, hvilket blev undermineret af hendes oplevede misalignment mellem sit arbejde og sine foretrukne fagidentitetsselementer ved sine selv-identiteter. Disse (mis)alignment-oplevelser kan betragtes ud fra to aspekter: Ift. arbejdets indhold og arbejdsprocesserne (Kira & Balkin 2014). Heraf fremgik det, at Mikkel og Sarah lagde større vægt på arbejdets indhold og de organisatoriske praksisser end Karin, der synes at have vurderet de sociale aspekter ved arbejdsprocesserne højere i sit identity work.

Derudover synes det, som også Brown et al. (2007) skrev, at læring, udvikling og anerkendelse var en stor del af det at være engageret i occupational identity-processer, hvilket ses af både Mikkels, Karins og Sarahs udtalte behov og ønsker om netop læring og udvikling i deres arbejde. Dog havde kun Mikkel og Karin oplevet dette som en realiseret del af deres arbejdsrelaterede identity work, hvorimod

Sarah manglede faglig udvikling, udfordring og anerkendelse. I modsætning til Karin og Sarah omtalte Mikkels ikke anerkendelse som en del af sin oplevede alignment. Men på baggrund af sin læring, udvikling og oplevede alignment oplevede han, at især hans arbejds- og fagrelaterede identity work-processer blev mere etablerede og definerede elementer ved hans selv-identiteter over tid, hvorved den processuelle og dynamiske karakter ved identity work og occupational identity fremhævedes. I forlængelse heraf fremgik det, at udviklingen af nye selv-identiteter afhænger af de øvrige selv-identiteters identifikation/oplevede alignment med sociale-identiteters inputs hertil.

Konkurrerende identiteter

- home-work dynamics

Et individets multiple selv-identiteter være konkurrerende, idet de kan være overlappende (aligned), modsætningsfyldte (misaligned), konfliktfyldte (misaligned), hvilket kan medføre negative konsekvenser for individet (Rothbard 2001, Brown et al. 2007, Alvesson et al. 2008, Watson 2008, Cohen et al. 2009, Petriglieri 2011, Kira & Balkin 2014). Disse konsekvenser synes ofte at være kategoriserede som psykologiske (emotionelle og/eller kognitive) og/eller adfærdsmæssige (Rothbard 2001, Alvesson et al. 2008, Watson 2008, Cohen et al. 2009, Petriglieri 2011, Kira & Balkin 2014) og forårsages af de multiple identiteters forskellige 'demands' til individet (Petriglieri 2011). Mikkels, Sarahs og Karins fag- og arbejdsidentitetselementer ved deres selv-identiteter udgør således (antageligvis) blot nogle af de multiple selv-identiteter, der tilsammen repræsenterer deres oplevede selv (Watson 2008).

Da Mikkels og Karins oplevelser af deres konkurrerende identiteter synes ensartede, vil første del af dette afsnit omhandle dem begge. Dernæst fokuseres der på Sarah, idet hendes oplevelse adskiller sig fra de to.

Mikkels og Karin oplevede deres fag- og arbejdsidentitetselementer som værende overlappende, uadskillelige eller lig hinanden, hvorfor jeg antager, at disses demands ligeledes oplevedes som værende svære at adskille samt have overblik over. Mikkels (ergoterapeut) fortalte om overlappet mellem sit arbejde og sit oplevede selv:

”Det er jo når man er så privilegeret at have et job, som også er ens interesse, så, hvad er job og hvad er, ja, det er lidt svært at skelne det ene fra det andet, når man er så privilegeret at man kan tage sig selv så meget ind i det. Men det tænker jeg så også er en af udfordringerne ved ikke at tage det med hjem, hvis der er rigtig stort match mellem en selv og ens job, og man måske er rigtig meget ens job, eller oplever det i hvert fald, så er det måske lidt svært ikke at tage det med hjem.” (Bilag M1: 12)

Og

”Så der tror jeg det er vigtigt at få defineret hvad der. Selvom det både er interesse og arbejde så måske definere hvad der hører til hvor.” (Bilag M1: 11)

For Mikkel synes det altså hovedsageligt at være skellet mellem arbejds- og privat-elementerne ved hans selv-identiteter, der var svært at definere, hvilket iflg. Petriglieri (2011) er af de mest fremtrædende årsager til negative konsekvenser ved konkurrerende identiteter. For når en arbejdsrelateret selv-identitets demands trænger sig ind på familie-rolle selv-identiteters udtryk (’expressions’), kan individet få en oplevelse af identity threat (Petriglieri 2011).

Dette skel mellem arbejds- og privat-elementerne ved sine selv-identiteter omtale Karin (fysioterapeut) også, da hun bl.a. fortalte, at hun var ret god til ikke at tage arbejdet med hjem til familien (Bilag K1). Hun fortsatte og fortalte, at:

”Det er jo sådan en limbo, man er i mellem rigtig gerne at ville alt på arbejdet og så tiden også. Jeg synes at det er vigtigt at være derhjemme. Så det er sådan lidt skizofrent, ikke? (griner).” (Bilag K1: 11)

På baggrund af Mikkels og Karins udtalelser synes det, at selvom alignment oftest forårsager en følelse af meningsfuldhed og positive emotioner såsom interesse og glæde i fx sit arbejde (Kira & Balkin 2014), så kan der, udover bl.a. over-identificering (jf. Sarah), opstå endnu en potentiel negativ konsekvens herved – nemlig oplevelsen af uorden i deres ’home-work dynamics’.

Som det også fremgik af ovenstående udtalelser, kan der opstå en skævvreden balance mellem arbejde og liv (work-life balance) (Kira & Balkin 2014), da de psykologisk mere centrale identiteter aktiveres i flere situationer (Rothbard 2001, Kira & Balkin 2014). Jeg vil således antage, at Mikkels og Karins høje grad af identificering med deres arbejde og faglighed samt den oplevede alignment mellem disse og deres selv-identiteter bevirkede, at disse selv-identitets-elementer var psykologisk mere centrale for dem, hvorved deres engagement i disse identiteter også højnedes (Rothbard 2001) og derfor overskred grænserne for deres privat-rolle selv-identiteter i deres privatliv. Inspireret af Cohen et al. (2009) mener jeg dog ikke, at work-life balance er den rette metafor til beskrivelsen af forholdet mellem hhv. Mikkels og Karins oplevede alignment mellem deres fag, arbejde og selv, idet de på baggrund af deres særdeles høje identificering/alignment med deres fag og arbejde ikke synes at opleve et skarpt skel mellem work og life. Eksempelvis udtalte de begge, at de *er* deres arbejde (Bilag M1 og K1), hvorfor de synes at have en oplevelse af, at deres arbejde også er (en stor del af) deres liv. Bl.a. derfor forekommer Cohen et al.’s home-work dynamics at være en bedre begrebsliggørelse af dynamikkerne mellem disse.

Oplever individet uorden i home-work-dynamikkerne vil han/hun/hen, på baggrund af et alment

menneskeligt behov for orden, søge at (gen)etablere orden (Cohen et al. 2009). Dette var også tilældet for Mikkel og Karin, der begge søgte at skabe orden i deres oplevede selv-identiteter samt i samspillet mellem deres arbejds- og hjemmeliv. Eksempelvis var Karin startet med at arbejde fuld tid i Moves, hvilket bevirkede, at hun blev mentalt træt og hendes overskud forsvandt (Bilag K1). Derfor gik hun senere ned på 32 timer/ugen, så hun ikke behøvede arbejde hjemme om aftenen længere (Bilag K1). At Karin gik ned i tid kan betragtes som forsøget på at opnå klarhed omkring sine arbejds- og familierolle selv-identiteter, idet hun foretog et bevidst strategisk tiltag for at separere de to identitets-elementer fra hinanden (Cohen et al. 2009). Gennem segmentering søgte Karin altså at opnå orden i sine home-work-dynamikker, idet hun administrerede og rammesatte tidsrammerne for arbejdet så de ikke invaderede hendes fritid, samt rumligt, idet hun hermed sørgede for ikke at være aktivt engageret i sit arbejde i hjemmet (Cohen et al. 2009). Karin synes således at have copet med de negative psykologiske konsekvenser, hun oplevede ved sine konkurrerende selv-identiteter.

At være nyuddannet og arbejde i sit drømmejob fik Mikkel til at stille større krav til sig selv samt reflektere meget over kollegernes og ledernes krav til ham, hvilket var forbundet med en følelse af stress og pres, der påvirkede ham negativt (Bilag M1 og M2). Med sine egne ord fortalte han, at dette funderedes i oplevelsen af alignment mellem sit arbejde og sit privatliv (Bilag M1 og M2). Så også Mikkel søgte at håndtere dynamikkerne mellem sine arbejds- og privat-rolle selv-identiteter, idet førstnævnte var begyndt at invadere hans privatliv på bekostning af hans privat-rolle selv-identiteter, hans eget psykologiske velvære, der oplevedes at gå ud over hans gravide kone, sagde han (Bilag M1 og M2). Om sine forsøg på at ændre dette, fortalte han:

”Så jeg er begyndt at træne rigtig meget og få mediteret, lavet yoga, og sådan noget, de ting jeg ved hjælper på overskuddet. Få sovet. Spist en masse.” (Bilag M1: 10)

Disse tiltag synes også at være eksempler på segmentering, idet han ved aktivt at have engageret sig i ikke-arbejdsaktiviteter opretholdt et skel mellem arbejdstid og fritid, der derudover oplevedes at hjælpe på hans overskud. Faktisk synes disse tiltag at være både temporale (arbejdstid vs. fritid), rumlige (træningscentret, soveværelset etc., dvs. ikke-arbejdsrelaterede lokationer) og markeret ved brug af artefakter (træningstøj, dvs. en ikke-arbejdsrelateret beklædning) (Cohen et al. 2009). Men først efter turen til Georgien oplevede han, at *”der er et eller andet, der er gået op i en højere enhed på den tur.”* (Bilag M2: 8). Foruden derefter at have haft en følelse af mestring i sit arbejde (Bilag M2), der iflg. Brown et al. (2007) er en fundamental base for arbejdsidentitetsprocesser, oplevede han nu nok overskud og overblik over sine selv-identiteter til, ikke at tage arbejdet med hjem (Bilag M2). Herved synes det, at Mikkel, ved at være blevet afklaret omkring sine selv-identiteter, opnåede overblik herover samt fik kontrol over de ufrivillige invaderinger af hans privatliv, hans selv-identiteters arbejdsidentitets-elementer havde foranlediget. Iflg. Cohen et al. (2009) er sådanne

ufrivillige invaderinger netop årsag til et individs oplevelse af uorden og manglende kontrol over sine selv-identiteter. Det er dog også sandsynligt at invaderingerne ikke var ufrivillige men måske var bevidste importeringer (jf. Cohen et al.'s (2009) importerings-begreb) af et selv-identitetslement til en anden selv-identitets kontekst, eftersom Mikkel, som beskrevet, var meget optaget af sit nylige arbejds- og fagrelaterede identity work. Mikkels importeringer til andre kontekster kan således også have været en måde, hvorpå han søgte at definere sine selv-identiteter og disses ”grænser”.

Selvom Sarah (psykolog) også oplevede en smule alignment mellem sit arbejde og sine selv-identiteters fagidentitetslementer, synes hun ikke at have udtrykt en oplevelse af disse som værende konkurrerende, idet hun utvivlsomt synes at foretrække fagidentitetslementet. Men ligesom Karin, fortalte Sarah også om sine selv-identiteters familie-rolle-elementer, da hun betragtede sit arbejde som base for identifikation (Bilag K1 og S1):

”Jeg er ikke sådan en der kommer hjem og, eller til middagsselskab og er psykologen der er ansat på Elsass og gør et eller andet. Ej. Det synes jeg ikke. Noget, men jeg tror mere, altså, at til sådan nogle frokostselskaber der er jeg moreren til elitebørn og et familieliv og sådan noget.” (Bilag S1: 8)

I modsætning til Karins ”skizofrene” oplevelse af sine selv-identiteter (Bilag K1), ses det heraf, at Sarahs selv-identiteters arbejdsidentitetslementer ikke oplevedes som værende konkurrerende med familie-rolle-elementerne, men at sidstnævnte vægtedes højere end førstnævnte – i hvert fald i præsentationen af sig selv i sociale sammenhænge. Muligvis er det derfor, Sarah ikke umiddelbart synes at have home-work-dynamikkerne, idet hun synes at nedprioritere sine selv-identiteters arbejdslementer. Men ift. sin oplevede fagidentitet omtalte Sarah en oplevet uorden mellem hjem og arbejde:

*”I: Hvad gør det så at din mand er psykolog, siger du?
S: Det gør at vi snakker for meget om arbejde (griner). Pas på, det er en erhvervsskade. Det vil jeg virkelig advare imod (griner). For så ender man med at sidde og have de fede snakke om aftenen, ikke? Og så kommer man på arbejde og så bliver det ekstra kontrastfuldt.” (Bilag S2: 19f)*

Dvs. at fordi Sarah oplevede at blive fagligt stimuleret derhjemme, så importerede hun bevidst sine fagidentitetslementer ind i sit privatliv, hvorved hendes ægtefælle-rolle-elementer sandsynligvis invaderedes af for megen snak om arbejde. Det synes altså, at Sarah havde et projekt om at blive fagligt stimuleret derhjemme, fordi hun oplevede at være fagligt understimuleret på arbejdet, hvilket synes at have resulteret i en oplevet ufrivillig invadering af hendes selv-identiteters ægtefælle-rolle-

elementer i privatlivet – noget hun advarede mod, fordi hun oplevede at bruge sine aftener sammen med sin mand på arbejds snakke og dermed oplevede en ekstra kontrast til morgendagens meningsløse arbejde i Moves (Bilag S1). Denne importering synes desuden også at fungere som en coping-strategi (threat response, Petriglieri 2011) mod den oplevede identity threat, der forårsagedes af Sarahs oplevede misalignment mellem sit arbejde og sine selv-identiteters fagidentitetslementer. Desværre for Sarah synes dette intentionelle forsøg på importering at give bagslag ('backfire'), idet hun mistede (noget af) kontrollen over, hvordan situationen udvikledes (Cohen et al. 2009), da den blot konfronterede hende endnu mere med den oplevede misalignment på arbejdet.

Mikkels, Sarahs og Karins foretrukne identiteter var mest tilbøjelige til at invadere deres selv-identiteters respektive privat-personlige-/ægtefælle-/familie-hjemmelementer og forårsagede uorden i home-work-dynamikkerne. Disse dynamikker kan resultere i negative konsekvenser som fx stress og identity threat mod det invaderede selv-identitetslement, og kan altså fremprovokeres af både oplevelsen af alignment og misalignment, hvorved de tiltag Mikkel, Sarah og Karin foretog, synes at have fungeret som coping-mekanismer. Det betyder, at identity work, fx relateret til selv-identiteters arbejdsidentitetslementer, ikke er kontekstbundne, om end der synes at være kontekster, hvor de er mere prævalente, fx i en arbejdskontekst. Dermed kan selv-identitetslementer influere andre selv-identitetslementer i forskellige kontekster, bl.a. ved invadering.

På baggrund af analysen i dette andet afsnit fremgik det, at Mikkel, Sarah og Karin oplevede forskellige grader af alignment mellem deres arbejde og faglighed, der i Mikkels og Karins tilfælde også inkluderede oplevelsen af alignment med deres oplevede selv-identiteter. Blot en mindre del af Sarahs arbejde var aligned med hendes selv-identiteters fagidentitetslementer, hvorfor hun havde en oplevelse af ikke at identificere sig ret meget med sit arbejde, der derimod var anledning til oplevelsen af misalignment mellem disse. De tre kollegers oplevede alignment og misalignment forårsagede uorden i deres home-work-dynamikker – både i form af ufrivillige invaderinger og intentionel importering.

Mikkels, Sarahs og Karins selv-identiteters arbejds- og fagidentitetslementer udgør forskellige grader af deres selv-identiteter – deres oplevede selv (Watson 2008). De tre kollegers selv-identiteters fag- og arbejdsidentitetslementer er interdependente i deres identity work og ikke kontekstbundne, idet de bl.a. kan invadere andre selv-identitetslementers identity work uden for "egen" kontekst, hvori de synes at være mest prævalente.

I analysens tredje og sidste afsnit undersøges eksterne 'andres' input til de tre kollegers identity work.

Input fra 'andre'

Eksterne 'andre' er defineret som alt eksternt, der eksisterer i sig selv uafhængigt af individets oplevelse af det og som kan yde input på identity work; dvs. mennesker, objekter, fænomener etc. Som det fremgår af de to foregående afsnit om Mikkels, Sarahs og Karins oplevede faglighed som baser for identifikation samt (mis)alignment mellem faglighed og arbejde, udgjorde samspillet med disse eksterne 'andre' en betydelig del af det identity work, der foregik mellem bl.a. deres oplevede selv-identiteter og formel-rolle sociale-identiteter (fagidentitet og arbejdsidentitet). Faktisk synes det, at hverken de eksterne inputs eller individets agens kan stå alene i et individs identity work (Billett 2007, Watson 2008). Dette kendetegner også den fænomenologiske betragtning af den rettede oplevelse, idet oplevelsesfeltet, som tidligere beskrevet, skabes i en relation mellem subjekt og objekt, dvs. mellem det oplevende menneske og fx en genstand, et andet menneske, et dyr etc. (Funch & Roald 2014, Langdridge 2007) – dvs. mellem menneske og 'andre'. Om end Mikkell, Sarah og Karin alle synes at få inputs fra adskillige og forskellige eksterne 'andre', vil jeg nedenfor fremhæve tre, der i nogen grad synes at udgøre betydningsfulde inputs til mere end bare en af de tre kollegers fag- og arbejdsrelaterede identity work. Således tydeliggøres inputtenes eventuelle forskellige betydning for de tre kollegers individuelle identity work. I dette afsnit vil jeg derfor undersøge samt analysere lærings, fondsets og personers inputs til Mikkels, Sarahs og Karins arbejds- og fagrelaterede identity work, samt hvordan de tre oplevede disse eksterne 'andres' inputs.

Læring (udvikling af vidensbaser)

- input fra litteratur og kolleger

Mikkell, Sarah og Karin gav alle udtryk for en oplevelse af, at deres respektive arbejds- og/eller fagrelaterede identity work fik inputs fra den litteratur og de kolleger, der bidrog til ny eller genfundne indsigter og læring (Bilag M1, S2 og K1). Eksempelvis fortalte Mikkell (ergoterapeut), at han fik inputs gennem TEDtalks, litteratur og oplæring fra sine kolleger (Bilag M1). Mellem disse inputs oplevede han at kunne håndplukke kollegernes erfaringer og de elementer, han ville supplere eller erstatte sine egne erfaringer og vidensbase med (Bilag M1). Som det også fremgår af analysens første del, sagde han ”*Hvad er det jeg skal håndplukke fra de andres erfaringer.*” (Bilag M1: 4). Derudover var han:

”Koncentreret både om at udvikle sin egen fagidentitet og sin egen interesser og få implementeret dem i diverse projekter.” (Bilag M1: 25)

Således synes Mikkels oplevede læring at indebære internaliseringen af eksterne inputs samt 'enactment' heraf i praksis (gennem diverse projekter), hvilket netop er meget lig Smistrups (2004) og Billetts (2007) definitioner af læring, der, som eksemplet også viser, er både social og individuel

(Smistrup 2004 og Billett 2007). I forfatterens socialkonstruktionistiske perspektiv herpå, mener de, at selvom (nogle af) inputtene er internaliserede og enactede i den sociale praksis, er læringen endnu ikke tilendebragt, idet inputtene først bliver til læring når personen selv og dem omkring ham/hende/hen anerkender hans/hendes/hens enactment/outputs (Smistrup 2004, Billett 2007, Brown et al. 2007). I Mikkels tilfælde synes denne betragtning også at gælde, fordi han et par gange udtrykte en oplevelse af mangel på evaluering fra især sin leder (Bilag M1), hvorved det synes, at han ikke fuldt ud ville forlade sig på sin læring og det dertil knyttede identity work, inden også hun havde anerkendt den. Så fordi læring og arbejdsidentitet indebærer social (samt Mikkels egen) anerkendelse af Mikkels enactment heraf, kan denne enactment betragtes som 'framing' (se beskrivelsen af Watsons tre-trins-model) af Mikkels midlertidige selv-identitetselementer, der evt. først bliver etablerede dynamiske selv-identitetselementer, når/hvis Mikkel internaliserer den sociale anerkendelse af denne i sit identity work. Denne tanke synes desuden beslægtet med Ibarra's (1999) begreb om 'provisional selves', der fungerer som 'trials' til mulige men endnu ikke fuldt udviklede professionelle identiteter. Det ville i så fald betyde, at et internaliseret input i et individs identity work ikke nødvendigvis medfører etableringen af et selv-identitetselement, men at dette kan kræve gentagne input-enactment-processer.

Ligesom Mikkel fortalte Karin (fysioterapeut) også om de læringsorienterede inputs, hun fik fra både kollegerne i Moves samt gennem litteratur, og som oplevedes at være en betydelig del af udviklingen af sit arbejds- og især fagrelaterede identity work (Bilag K1). Også Sarah (psykolog) omtalte mestendels sine egne initiativer til at læse og genlæse fagrelateret litteratur som de læringsinputs, hun oplevede, kunne udvikle sine selv-identiteters fagidentitetselementer (Bilag S1 og S2). Som hun sagde:

”Så skal jeg virkelig disciplinere mig selv til at læse og jeg prøver også at lægge sådan nogle benspænd ud. At nu har jeg sagt til [psykologkollegaen], 'prøv at lave narrativ tilgang til dine samtaler'. Bevidst valgt ikke at lave en Karl Tomm, for så bliver det for mig en mulighed for at genlæse de bøger, jeg ikke har kigget på i 10-15 år, ikke? Så prøve ligesom at sige, jamen så er jeg tvunget til at læse dem før, jeg kan huske, hvad der står i dem, og så kan vi have en teoretisk snak.” (Bilag S2: 32).

På baggrund heraf synes det, at de inputs, der kommer fra litteratur, TEDtalks og kolleger, oplevedes som værende læringsorienterede og dermed som inputs til Mikkels, Sarahs og Karins arbejds- og/eller fagrelaterede identity work. Iflg. Smistrup (2004) og Brown et al. (2007) er læring en betydelig del af sådanne identitetsprocesser. Disse inputs fra eksterne 'andre' synes dog ikke alle "tilfældige". Hermed har Mikkel, Sarah og Karin eksempelvis selv opsøgt de inputs, de oplevede at få fra fx litteratur, hvorved der kan være tale om reflektivt bevidst identity work. Til gengæld kan inputs fra fx deres

kolleger både have været intentionelt opsøgte, tildelte på 'andres' initiativ og/eller tilfældige ved fx at have overhørt en samtale. Eksempelvis sagde Karin, at *"så lærer vi jo fra hinanden. Også ved at man tager fat i den som ved rigtig meget."* (Bilag K1: 4).

Det synes altså at 'andres' inputs kan komme fra både objekter og subjekter samt være intentionelt opsøgte eller noget individets identity work "udsættes for". Derudover sandsynliggøres det også, at internaliserede inputs ikke nødvendigvis etablerer individets selv-identitetselementer, men at dette kan kræve adskillige input-enactment-processer mellem individ og den sociale praksis. Denne proces er desuden illustreret ved de dobbeltrettede pile i Figur 2 i teori afsnittet.

Fondaset

Elsass Fonden har en eller flere visioner/et fondas, medarbejderne og bestyrelsen hos Elsass Institut/Fonden arbejder ud fra, hvilken både Karin og Sarah omtalte i deres udtalte oplevelser af deres arbejde samt fagligheder som baser for identifikation. Mikkel omtalte det ikke, hvilket evt. kan skyldes, at han endnu var så ny i sit arbejde, at han var mest optaget af sig selv og sit eget fag- og arbejdsrelaterede identity work.

Karin præsenterede fondaset således:

"At forbedre livskvaliteten for mennesker med CP og deres pårørende." (Bilag K1: 11)

Og Sarah således:

"Hvordan kan man forbedre livskvaliteten for mennesker med CP." (Bilag S1: 11)

De havde altså i store træk overvejende ens oplevelser af, hvordan fondaset lyder. Alligevel synes deres oplevelser af fondaset at være anledning til forskellige oplevede inputs til hver deres identity work samt forskellig udførelse heraf.

Som allerede behandlet oplevede Karin en ære i sit arbejde, der syntes at være medårsag til den meningsfuldhed og alignment, hun oplevede mellem sit arbejde og sine selv-identiteter. Af nedenstående fremgår det, at æren er funderet i Karins oplevelse af fondaset og at denne gav hende en form for meningsfuldhed i sit arbejde (jf. "det er derfor vi er her"):

"Det synes jeg er sådan ærefuldt at have sådan en fondas at leve op til. [...] Jeg tror bare den [æren] ligger der. Den ligger der bare helt latent hele tiden, at det er derfor vi er her, ikke?"
(Bilag K1: 12)

Karins identity work synes altså at få input fra fondaset, idet den forårsagede en ærefuld oplevelse i den alignede relation mellem hendes arbejde og hendes selv-identiteter – dvs. Karins selv-identiteters

arbejdsidentitets-elementers identity work. Desuden oplevedes fondasets input at give mulighed for, at Karin kunne tage sine selv-identiteter med ind i arbejdet hermed. Hun fortalte, at:

”Man kan sige, det [fondaset] er meget bredt og meget frustrerende til at starte med [...] Men samtidig giver det også bare mulighed for at man kan tage sit eget syn på, hvordan man gør det med ind i arbejdet, så det er ikke noget der er dikteret ovenfra. Det er ligesom grundsætningen man arbejder ud fra.” (Bilag K1: 19)

Sarah oplevede også at kunne tilgå fondaset med sin faglige tilgang. Hun fortalte, at:

”Jeg er egentlig lidt ligeglad om han går på tå eller hæl, jeg vil bare gerne have en dreng der er motiveret til at gå ud i verden og føler sig tryk, og forældrene og barnet føler, at de når hinanden, så derfor er det også lidt selvvalgt at jeg har positioneret mig i et meget andet sted, ikke? [Og] når jeg læser fondasen og når jeg kan se, hvad det er, jeg får af tilbagemeldinger, så synes jeg at det er det eneste rigtige, jeg gør (griner).” (Bilag S2: 5)

Denne udtalelse er et udsnit af Sarahs fortælling om sin oplevelse af, at hendes tilgang til fondaset/hendes positionering var en mere betydningsfuld hjælp for menneskene med CP og deres familier end den naturvidenskabelige tilgang, Elsass Institutet og det øvrige Moves-team oplevedes at have – dem, der måler, om ’de’ kan gå på hæl (Bilag S2). Givet Sarahs oplevede kamp for sin fagligheds rolle i organisationens arbejde, synes det, at Sarahs inputs fra fondaset tilbød hende et mulighedsrum, hvori hendes selv-identiteters fagidentitets-elementer kunne være meningsfulde for hende. Hun oplevede, at hun med sin faglighed på bedste vis levede op til fondaset (Bilag S2), hvorved hun synes at opleve alignment mellem sine selv-identiteters fagidentitets-elementer og fondaset.

Fondaset ”afgiver” altså samme input til Karinas og Sarahs oplevede alignment, jf. de meget enslydende gengivelser af fondasets ordlyd, og synes for begge at tilbyde et mulighedsrum, hvormed de kan tilgå deres arbejde ud fra hver deres livsverden og identity work – Karin ud fra sine samfunds- og naturvidenskabelige fagligheder (Bilag K1) og Sarah fra sin humanistiske/psykologiske (Bilag S1 og S2). Dvs. at selvom inputtenes ”afsender” (fondaset) er den samme, er deres internaliseringer og især de to kollegers eactment heraf forskellige (Bilag K1, K2, S1 og S2). Watson (2008) skrev, at sociale-identiteter (fx Karins og Sarahs elementer af formel-rolle sociale-identiteter/arbejds- og fagidentiteter) er personificeringen af inputs fra diskurser (her ’andre’) og at der derfor findes mange udgaver af denne. Så fordi Karins og Sarahs oplevelsesfelter eksisterer i relationen mellem deres oplevende selv og objektet (Funch & Roald 2014, Langdridge 2007), og fordi de agerer på baggrund heraf (Bryman & Bell 2011), fortolkes og handles der forskelligt på det samme input.

Antages det videre, at et fondas er kultur- og identitetsskabende i Elsass-organisationen, og at en sådan

kultur redefineres over tid gennem menneskers enactment (Billett 2007), kan Karins og Sarahs forskellige internaliseringer af og tilgange til arbejdet med fondaset evt. medføre en oplevelse af, at en af dem (eller begge) modarbejder organisationens kultur/identitet gennem sin enactment/sit arbejde. Karin udtalte bl.a., at:

”Der er jo en fondas, man skal leve op til. Der er jo en viden som man står på, som er den vi skal tage udgangspunkt i. Det skal man ligesom forholde sig til og finde ud af at få ind i sin praksis.” (Bilag K1: 11)

Fordi Sarah ikke kunne identificere sig med forskningsafdelingens naturvidenskabelige fokus, oplevede hun muligvis at være i ’kritisk krig’ mod organisationens kultur/identitet. Således oplever de øvrige organisationsmedlemmer måske Sarahs ’kamp’ som modarbejdelse af organisationens kultur/identitet. Fondaset udgør altså muligvis en af organisationens kulturelle værdier og repræsenterer antageligvis en af flere ”afsendere” af kulturelle input på medarbejdernes identity work. Hermed kan der være baggrund for et potentielt studie af organisationen (eller dennes kultur) som base for identifikation, hvilket grundet afhandlingens omfang desværre ikke uddybe nærmere.

Personer

Som det fremgår af de ovenstående afsnit, synes det, at eksterne ’andre’ personer (intentionelt eller ej) kan afsende inputs til Mikkels, Sarahs og Karins identity work. Nogle af disse ’andre’ personer er allerede behandlede (fx Sarahs ægteemand, kollegernes læringsinputs, lederens anerkendelse etc.) og vil derfor ikke alle blive uddybet yderligere i dette afsnit. Dog vil jeg søge at fremhæve nogle af de subjektive ’andre’, hvis inputs også synes betydningsfulde i de tre kollegers arbejdsrelaterede identity work.

I Mikkels (ergoterapeut) arbejdsrelaterede livsverden synes hans identity work at få mest input fra andre personer i form af læring og nye indsigter. Men da dette allerede er behandlet i et tidligere afsnit, vil jeg ikke uddybe dette nærmere. Dog vil jeg fremhæve Mikkels udtalelse om, at han var:

”Overrasket over, hvor stor en del af ens arbejdsidentitet som ens kollegaer står for. Ift. at udvikle en identitet på ens arbejdsplads, ja, er jeg ret overrasket over hvor meget det egentlig bunder i, hvilke interesser ens kollegaer har. Og hvad det er de er passionerede omkring, fortæller om og. Sådan de retninger man bliver båret i er jo ekstremt farvet af, hvem man omgiver sig med socialt.” (Bilag M1: 21)

Denne fremhævnin g viser ikke kun Mikkels oplevelse af at få inputs fra sine kolleger til sit arbejdsrelaterede identity work, men at hans overraskelse stammer fra en, under interviewet, nyfunden

refleksiv bevidsthed omkring sit selv i sin arbejdskontekst. Som også tidligere fremhævet synes det altså, at jeg i interviewene med Mikkel oplevedes at have givet input til hans livsverden samt refleksive bevidsthed om sit identity work, hvorfor jeg også synes at være en af de 'andre' personer, der afgav inputs til hans og muligvis også Sarahs og Karins identity work. Dette kan, som beskrevet i mine metodeovervejelser, være årsag til bias i min empiriindsamling, idet jeg i et sådant tilfælde måske har forårsaget eventuelle ændringer i Mikkels (og måske de andres) 'rene oplevelser'.

Sarahs (psykolog) identity work synes også at have fået inputs fra personer omkring hende, især kollegerne. Hun udtalte nemlig, at hendes oplevelse af sin arbejdsidentitet afhang af dem omkring hende, og at:

"Som terapeut bliver jeg jo nærmest defineret ved modsætningen til de andre [ergo- og fysioterapeutkolleger]. 'Nå, vi beskæftiger os med anklen og med knæet, og alt det andet det er dit bord, Sarah'. Så jeg bliver sådan rodebunken." (Bilag S1: 10)

Det skyldes, at hun af dem oplevedes at være den, der gjorde og kunne alt det, de ikke gjorde og kunne (Bilag S1). Således synes det altså, at Sarahs identity work influeredes af, hvem de andre omkring hende oplevede hun var. Hertil kan der drages en parallel til fænomenet 'the looking glass self', der, iflg. Watson (2008), er når individers oplevede selv afhænger af den "person" individet ser afspejlet i øjnene på andre mennesker, hvortil individet arbejder på ('manage') dette "person"-billede, for at influere på, hvordan disse andre mennesker oplever individet. Sarah fortalte eksempelvis om sine:

"Kollegaer, som siger, 'nå, nu skal vi lave spørgeskemaer, det er nok dig Sarah, der ved mest om det'. Altså, jeg synes ikke spørgeskemaer er specielt fede. Altså jeg vil meget hellere intervenere (griner lidt). Jeg kan finde på mange andre sjove metoder." (Bilag S1: 7)

Hermed fremgår det, at Sarahs kolleger oplevedes at have en forestilling om Saras arbejde og faglighed, som Sarah ikke selv identificerede sig med, og som i mange tilfælde resulterede i, at hun igen ville råbe en stemme op (Bilag S1) og deklarerer sin faglighed (Bilag S1 og S2). Denne 'afspejling i de andres øjne', der immervæk må antages i høj grad at være Sarahs erkendelse af disse eksterne 'andres' oplevelse af hende, synes altså at kunne give input til Sarahs identity work; måske især hvis hun/individet ikke kan identificere sig med denne afspejling. Således synes en del af Sarahs fag- og arbejdsrelaterede identity work at bestå af en definition af, hvem hun er, på baggrund af hvem hun ikke er/vil være – dvs. dis-identifikation.

Karins (fysioterapeut) identity work synes også at få inputs fra kollegerne i Moves, idet de, som allerede beskrevet, synes at udgøre en oplevet base for identifikation for Karin. Iflg. Brown et al.

(2007) manifesterer den kollektive dimension af arbejdsidentitet sig selv i takt med arbejderen involverer sig i fællesskaber. I et sådant henseende spiller 'unifying' symboler en vigtig rolle, idet basen for occupational identity hermed instrumentaliseres (Brown et al. 2007). I Moves synes deres brug af termen 'fergoer', at være et sådant symbol, med hvilken Karin identificerede sig. Karin sagde bl.a., at:

"Vi [fysioterapeuterne og ergoterapeuterne] matcher nok hinanden meget godt og kalder os selv lidt fergoer, fordi vi har så stor indsigt i hinandens kompetencer" (Bilag K2: 2).

Denne betegnelse, eller forenende symbol, omtalte Mikkel også kort (Bilag M2), men ikke Sarah, der med sin psykologfaglighed ikke er en del af symbolet: 'Fergoer' (fysioterapeut-ergoterapeut) – dvs. ikke er en del af dette oplevede fællesskab. For som Karin fortalte, så havde de overvejet at kalde sig 'psfergoer' (dvs. psykolog-fysioterapeut-ergoterapeut), men fordi fergoerne ikke oplevede at have så stor indsigt i psykologernes arbejdsgang og deres refleksioner, forblev det ved fergoer (Bilag K2). Det synes hermed, at fergo-gruppens selv-definitioner gav input til Karins identity work, idet hun, som det flere gange er blevet vist, ofte refererede til et kollektivt 'vi' i stedet for et subjektivt 'jeg'. Betragtes dette i kombination med Karins udtalte interesse i at tilpasse sine selv-identiteters arbejds- og fagrelaterede identity work til teamet og dets behov, synes der fortsat at kunne drages paralleller til teori om sociale kategoriseringsprocesser, idet sådanne processer transformerer et individs oplevede selv til at passe ind i samt udtrykke en ønsket gruppes definerende værdier etc. (Hogg 2015). Således synes Karins individuelle selv at blive kompromitteret til fordel for skabelsen og opretholdelsen af denne kollektive identitet (Brown 2018). Men selvom dette kan synes at forekomme som en negativ konsekvens – at kompromittere sit selv – har Karins oplevelse af denne kollektive identitet bidraget til meningsfuldhed og alignment i sit arbejde. Som følge heraf ville det være interessant, samt bidrage til en mere holistisk beskrivelse og undersøgelse af Mikkels, Sarahs og Karins fag- og arbejdsrelaterede identity work, hvis der her var mulighed for at undersøge og uddybe deres oplevelser af kollektiv identitet yderligere. Grundet studiets omfang er det desværre ikke muligt.

Inputtene på Mikkels, Sarahs og Karins respektive identity work kan komme fra eksterne 'andre' både objekter og subjekter. Disse inputs kan Mikkel, Sarah og Karin opsøge intentionelt, de kan få dem intentionelt tildelt (fx motiveret af subjektive 'andre') og de kan tilfældigt blive mødt af disse inputs. Inputtene er dog først inputs til deres selv-identiteter i det øjeblik, de internaliserer dem som (potentielle) elementer i deres identity work. I en sådan betragtning kan alt og alle 'andre' være potentielle afsendere af inputs til de tre kollegers identity work, idet alt og alle 'andre' omkring dem kan stimulere deres oplevelsesfelt. Inputtene er således først inputs til deres identity work, idet disse inputs opleves og internaliseres. Eksempelvis gælder fondaset også for Mikkel, da han må antages at

være ansat på baggrund af bestræbelserne på at efterleve dette. Men han omtalte det ikke, hvilket kan skyldes, at fondaset ikke oplevedes at være betydningsfuldt i hans arbejdsrelaterede livsverden og i vores interviews på daværende tidspunkt, men det kan også skyldes, at han ikke har internaliseret dets inputs. I så fald kan der argumenteres for, at der sker en (præ)refleksiv selektion af 'andres' tilgængelige inputs, der kun internaliseres som inputs til hhv. Mikkels, Sarahs og Karins identity work. Som også tidligere beskrevet, eksisterer alt/'andre' omkring mennesket uafhængigt af menneskets erkendelse af det, men først når mennesket oplever det, er det noget for mennesket (Egholm 2014, Langdridge 2007). Således kan ikke kun personer, litteratur, fondaset etc. afgive inputs til deres identity work, men også alt og alle 'andre' genstande, fænomener etc.

Med afsæt i empirien har jeg i analysen søgt at få (teoretisk) indblik i nogle af de elementer/aspekter, der syntes mest betydningsfulde i Mikkels, Sarahs og Karins oplevede fagligheder og arbejde som baser for identifikation samt eksterne 'andres' inputs hertil. Som følge heraf vil jeg i næste og sidste afsnit konkludere på analysens væsentligste pointer.

Konklusion

Jeg har i dette studie haft til hensigt at undersøge samt få indblik i tre kollegers oplevede fag- og arbejdsrelaterede identity work gennem analyse og besvarelse af problemformuleringens reldspørgsmål. I min fænomenologiske og fortolkende tilgang til arbejdet hermed betragtedes identitet som et dynamisk fænomen, der med inspiration fra Tony Watsons tre-trins-model søgtes illustreret med min egen individorienterede udgave heraf (Figur 2). For at få empirisk indblik i identity works dynamiske karakter, foretog jeg to runder interviews, der udgjorde dette studies empiriske grundlag.

Som del af besvaresen af problemformuleringens overordnede spørgsmål, besvares delspørgsmålene enkeltvist, hvorefter der slutteligt konkluderes på det overordnede spørgsmål.

Hvordan oplever Mikkel, Sarah og Karin deres faglighed som base for identifikation?

Mikkel identificerede sig med sin faglighed, hvilken kontinuerligt transformeredes gennem eksterne 'andres' læringsinputs til hans fagrelaterede identity work. Først resulterede denne transformation i Mikkels oplevelse af usikkerhed omkring sine fagrelaterede selv-identitetselementer, hvorved hans præ-refleksive bevidsthed herom medførte en oplevelse af, at udviklingen af sin fagidentitet var på pause. Senere fremgik det, at han kunne differentiere mellem disse inputs og dermed mellem sine fag- og arbejdsrelaterede selv-identitetselementer i sit identity work, hvorved Mikkel oplevede forandring i sine selv-identiteter.

Karin oplevede at identificere sig med sin faglighed. Hendes fagrelaterede identity work var i høj grad

baseret på identity works sociale/eksterne aspekter, hvorved hun bl.a. intentionelt inddragede eksterne 'andres' (teamets) inputs hertil. Derudover kunne Karin ikke adskille sine oplevede selv-identiteters fag- og arbejdsidentitetslementer fra hinanden eller fra sit oplevede selv, der alle i høj grad baseredes på hendes oplevede indgruppe-tilhør, meningsfuldhed og ære.

Sarahs faglighed viste sig at være base for en stærk identifikation og hun oplevede at have en grundlæggende, stabil og veldefineret fagidentitet. Eksterne 'andres' ikke-anerkendende inputs hertil forårsagede en oplevelse af identity threat, hvorved stabiliteten udfordredes af den "tvungne" genoptagelse af hendes fagrelaterede identity work. Gennem coping-mekanismer/threat responses søgte Sarah at opretholde sine selv-identiteters fagidentitetslementer.

Således afhænger identifikationsprocesserne i de tre kollegers fagrelaterede identity work af deres arbejde.

Hvordan oplever Mikkel, Sarah og Karin (mis)alignment mellem deres faglighed og arbejde?

Mikkel og Karin oplevede alignment mellem deres faglighed, arbejde og oplevede selv, således at de ikke kunne skelne disse fra hinanden. I modsætning hertil viste det sig, at Sarah oplevede en stærk misalignment mellem sit arbejde og sin faglighed, hvilket dominerede hendes arbejdsoplevelse og underminerede hendes begrænsede oplevelse af alignment mellem arbejdet og sine selv-identiteter. På baggrund af analysen viste det sig, at Mikkels, Sarahs og Karins fag- og arbejdsrelaterede selv-identitetslementer blev skabt på baggrund af en oplevelse af identifikation/alignment.

Mikkels, Sarahs og Karins selv-identiteters fag- og arbejdsidentitetslementer kunne frivilligt importeres til og ufrivilligt invadere deres selv-identiteters hhv. privat-personlige-/ægtefælle-/familiehjemmelementer i deres privatliv og derved forårsage uorden i home-work-dynamikkerne, hvorved selv-identiteters/identity works dynamiske karakter tydeliggjordes.

Det viste sig altså, at både alignment og misalignment kan resultere i, at selv-identitetslementer kan influere andre selv-identitetslementer i forskellige kontekster, hvorved disse er ikke er kontekstbundne. Alignment kan altså have både positive følger (thriving og meningsfuldhed) og negative følger (stress, over-identificering, uorden i home-work dynamics) for individet, hvilket også gælder misalignment, der ligeledes kan have både positive følger (bevidsthed om selv-identiteter) og negative følger (frustration, usikkerhed, tvivl, identity threat) for individet.

De tre kollegers selv-identiteters fag- og arbejdsidentitetslementer var interdependente i deres identity work, hvilket kan forklare nogle af de forskellige oplevelser af faglighed som base for identifikation, der fremgik af første delanalyse.

Hvilke eksterne 'andre' kan have betydning i Mikkels, Sarahs og Karins identity work-processer?

Mikkels, Sarahs og Karins fag- og arbejdsrelaterede identity work influeredes af inputs fra eksterne 'andre'. Disse eksterne 'andre' viste sig at være både objekter (bl.a. fondaset og læring) og subjekter (ledere, kolleger, mig), hvis inputs kunne være intentionelt opsøgte, være intentionelt tildelte og/eller noget de tre kolleger kunne møde tilfældigt. Eksterne 'andre' kan stimulere de tre kollegers oplevelsesfelter, men er først inputs til Mikkels, Sarahs og Karins identity work i det øjeblik, de oplever og internaliserer dem som (potentielle) elementer ved deres selv-identiteter. Dette kan indebære gentagne input-enactment-processer. Hvorledes en eventuel (præ-)refleksiv selektion af disse inputs forekommer, og hvordan denne selektion influerer identity work-processer, er et spørgsmål, der kræver mange ressourcer at besvare, men vil kunne være et videre studie værdigt.

Hvordan oplever Mikkel, Sarah og Karin deres fag- og arbejdsrelaterede identity work?

Mikkels, Sarahs og Karins fag- og arbejdsrelaterede identity work er dynamiske processer, der påvirkes af inputs fra deres oplevede identifikation med deres fagligheder, deres oplevede (mis)alignment mellem faglighed og arbejde samt gennem inputs fra eksterne 'andre'. De tre kolleger identificerede sig alle med deres fagligheder og oplevede alle at have en fagidentitet. Mikkels oplevelse af denne blev først tydelig for ham i tiden mellem første og andet interview. Mikkel og Karin oplevede identifikation med og alignment mellem deres faglighed og arbejde, hvorimod Sarah oplevede dis-identifikation og misalignment. På baggrund heraf var de to førstnævntes identity work forbundet med overvejende positive emotioner (overblik, overskud, ære, meningsfuldhed etc.) og for sidstnævnte overvejende negative (frustration, utilfredshed, usikkerhed, tvivl etc.). De tre kollegers fag- og arbejdsrelaterede identity work fik inputs fra eksterne 'andre' både objekter og subjekter, hvorved deres identity work-processer både var internt og eksternt rettede. Mikkel, Sarah og Karin var altså ikke autonome agenter i deres fag- og arbejdsrelaterede identity work. Desuden var identity work-processerne kontinuerlige og aldrig på pause, selvom det kan opleves sådan (jf. Mikkels oplevelse heraf), hvorved identity work-processerne er genstand for både den præ-refleksive og refleksive bevidsthed. Yderligere var deres fag- og arbejdsrelaterede identity work tæt forbundet med oplevelsen af (dis-)identifikation og (mis)alignment mellem deres selv-identiteter og deres faglighed samt arbejde. Dette studies adskillelse mellem faglighed og arbejde var altså kun teoretisk mulig, idet faglighed og arbejde empirisk synes uadskilleligt at influere hinanden som baser for identifikation. Dog viste undersøgelsen, at disse selv-identitetselementer (fagidentitet og arbejdsidentitet) vægtedes forskelligt af de tre kolleger.

Med de tre analyser har jeg vist, at Mikkels, Sarahs og Karin oplevede identity work var dynamisk og

foranderligt samt havde interne og eksterne aspekter, hvorfor dette studie med fordel kunne suppleres af forskelligartede longitudinelle observations- og interviewstudier af de tre kollegers identity work over tid. I et eventuelt videre studie heraf vil det være interessant at få indblik i de tre kollegers oplevede identity work i relation til bl.a. organisationens kultur samt ledelse, idet disse udgør en betydelig del af den samlede arbejdsoplevelse samt mulighedsrum for (videre)udvikling af selv-identiteternes fag- og arbejdsidentitetslementer. Derudover ville det også være interessant at undersøge de tre kollegers relationelle identity work, både i form af gruppeidentiteter og interpersonelle identiteter, der således eventuelt kunne tage afsæt i oplevelsen af *'fergoerne'* som base for identifikation.

Litteratur

Alvesson, Mats, Karen Lee Ashcraft & Robyn Thomas (2008). *Identity Matters: Reflections on the Construction of Identity Scholarship in Organization Studies*. Organization articles. Vol. 15(1): 5-28. SAGE.

Anderson, Donald L. (2010). Kapitel 7, Data Gathering. I *Organization Development. The Process of Leading Organizational Change*. SAGE Publications, Inc. 1. Edition.

Ashforth, Blake E., Mahendra Joshi, Vikas Anand, Anne M. O’Leary-Kelly (2013). *Extending the expanded model of organizational identification to occupations*. I Journal of Applied Social Psychology. (43). S. 2426-2448.

Atewologun, Doyin, Roxanne Kutzer, Elena Doldor, Deirdre Anderson & Ruth Sealy (2017). *Individuel-level Foci of Identification at Work: A Systematic Review of the Literature*. International Journal of Management Reviews, Vol. 19, 273-295.

Billett, Stephen (2007). Exercising Self Through Working Life: Learning, Work and Identity. I *Identities at Work. Technical and Vocational Education and Training Series*. Editeret af Alan Brown, Simone Kirpal & Felix Rauner (2007). Vol. 5. Springer. Pp. 183-210

Brinkmann, Svend & Lene Tanggaard (2010). Kapitel 9. Fænomenologi. I *Kvalitative Metoder, en grundbog* af Bo Jacobsen, Lene Tanggaard & Svend Brinkmann. Hans Reitzels Forlag, 1. udg., 2. opl.

Brown, Alan, Simone Kirpal & Felix Rauner (2007a). *Identities at Work. Technical and Vocational Education and Training Series*. Vol. 5. Springer

Brown, Alan, M’Hamed Dif, Leena Helemäe, Simone Kirpal, Sokratis Koniordos, Gabriele Laske, Nikitas Patiniotis, Olga Strietska-Ilina (2007). Decomposing and Recomposing Occupational Identities – A survey of Theoretical Concepts. I *Identities at Work. Technical and Vocational Education and Training Series*. Editeret af Alan Brown, Simone Kirpal & Felix Rauner (2007). Vol. 5. Springer. Pp. 13-44

Brown, Andrew D. (2018). *Identities in Organization Studies*. This article is part of the following special collection(s): Perspectives: Identities in Organization Studies. First Published 20. March 2018. Vol. 00 (0). Pp. 1-15

- Bryman**, Allan & Emma Bell (2011). *Business Research Methods*. New York: Oxford University Press. 3rd edition
- Cohen**, Laurie, Joanne Duberley & Gill Musson (2009). *Work-Life Balance? An Autoethnographic Exploration of Everyday Home-Work Dynamics*. I *Journal of Management Inquiry*. Vol. 18(3). Pp. 229-241.
- Egholm**, Liv (2014). Kap. 5. Fænomenologi. I *Videnskabsteori. Perspektiver på organisationer og samfund*. Hans Reitzel. 1. Udg., 2. opl. S. 104-115
- Emerson**, Robert M., Rachel I. Fretz & Linda L. Shaw (2011). Kapitel 1, Fieldnotes in Ethnographic Research. I *Writing Ethnographic Fieldnotes*, af Robert M. Emerson, Rachel I. Fretz & Linda L. Shaw. University of Chicago Press. 2. Edition
- Funch**, Bjarne Sode (2003). Den Fænomenologiske Metode i Museologisk Forskning. I *Nordisk Museologi*. 2003. Nr. 1. S. 17-38.
- Funch**, Bjarne Sode & Tone Roald (2014). Kapitel 4. Fænomenologisk personlighedspsykologi. I *Personlighedspsykologi. En grundbog om personlighed og subjektivitet* af Simo Køppe & Jesper Dammeyer (2014). Hans Reitzels Forlag, 1. udg., 1. opl.
- Hogg**, Michael A. (2015). Uncertainty, Social Identity, and Ideology. I *Social Identification in Groups (Advances in Group Processes)* af Shane R. Thye og Edward J. Lawler. Vol 22. Emerald Group Publishing Limited. S. 203-229.
- Høffding**, Simon & Kristian Martiny (2015). Framing a phenomenological interview: what, why and how. I *Phenomenology and the Cognitive Sciences*. Bind 15, Nr. 4, 2016, s. 539-564.
- Ibarra**, Herminia (1999). *Provisional Selves: experimenting with Image and Identity in Professional Adaptation*. I *Administrative Science Quarterly*. Vol. 44. Pp. 764-791
- Kira**, Mari & David B. Balkin (2014). *Interactionas between work and identities: Thriving, withering, or redefining the self?* I *Human Ressource Management Review*, vol. 24. Pp 131-143
- Kirpal**, Simone & Alan Brown (2007). The Much Vaunted 'Flexible Employee' – What Does it Take? I *Identities at Work. Technical and Vocational Education and Training Series*. Editeret af Alan Brown, Simone Kirpal & Felix Rauner (2007). Vol. 5. Springer. Pp. 211-238

Langdridge, Darren (2007). *Phenomenological Psychology. Theory, Research and Method*. The Open University. Pearson Education Limited.

Maclean, Rupert & David N. Wilson (2007). Introduction by the series editors. I *Identities at Work. Technical and Vocational Education and Training Series*. Editeret af Alan Brown, Simone Kirpal & Felix Rauner (2007). Vol. 5. Springer. Pp. vii-viii

Merleau-Ponty, Maurice (1962). Preface. I *Phenomenology of Perception*. London and Henley. New Jersey, The Humanities Press. S. vii-xxi

Miscenko, Darja & David V. Day (2016). *Identity and identification at work*. I *Organizationl Psychology Review*, Vol. 6(3), s. 215-247. SAGE.

Petriglieri, Jennifer Louise (2011). *Under Threat: Responses to and the Consequences of Threats to Individuals' Identities*. I *Academi of Management Review*, Vol. 36, No. 4, s. 641-662.

Rothbard, Nancy P. (2001). *Enriching or Depleting? The Dynamics of Engagement in Work and Family Roles*. I *Administrative Science Quarterly*, Vol. 46, No. 4. Pp. 655-684

Smistrup, Morten (2004). *Fag og fagidentitet – en fantastisk og problematisk ramme for at blive dygtig*. I *Tidsskrift for Arbejdsliv*. 6. Årg. Nr. 4. Pp. 25-41

Smistrup, Morten (2007). Tensions in the Vocational Identity of Danish Bankers. I *Identities at Work. Technical and Vocational Education and Training Series*. Editeret af Alan Brown, Simone Kirpal & Felix Rauner (2007). Vol. 5. Springer. Pp. 45-68

Smith, Jonathan A. & Mike Osborn (2008). Four. Interpretative Phenomenological Analysis. I *Qualitative Psychology: A Practical Guide to Research Methods*. Af Jonathan A. Smith (2008). Second edition. SAGE Publications.

Staubæs, Dorthe & Dorte Marie Søndergaard (2005). Kapitel 3, Interview i en tangotid, i *Kvalitative metoder i et interaktionistisk perspektiv*. Af Margaretha Järvinen & Nanna Mik-Meyer (2005). 1. Udg. Hans Reitzels Forlag

Sveningson, Stefan & Mats Alvesson (2003). Managing managerial identities: Organizational fragmentation, discourse and identity struggle. *Human Relations*, vol. 56(10): 1153-1193. SAGE

Watson, Tony (2002). *Professions and Professionalism. Should We Jump Off the Bandwagon, Better to Study Where It Is Going?* International Studies of Management and Organization. Vol. 32(2): 93-105.

Watson, Tony (2008). *Managing Identity: Identity Work, Personal Predicaments and Structural Circumstances*. Organization articles. Vol. 15(1): 121-143. SAGE.

Zahavi, Dan (2010). Kap. 1, Selvet i filosofisk belysning. I *Vinkler på selvet – en antologi om selvbegrebets anvendelse i psykologien*. Af Preben Bertelsen, Mads Hermansen & Jan Tønnesvang. Århus: Forlaget Klim. 1. Udg., 2. opl. Pp. 17-36

Websites:

Elsass Fonden, Elsass Institutet. <https://elsassfonden.dk>. Besøgt d. 12.4.2018

Bilagsoversigt

Bilag M1 – *Interview 1, Mikkel*

Bilag S1 – *Interview 1, Sarah*

Bilag K1 – *Interview 1, Karin*

Bilag S2 – *Interview 2, Sarah*

Bilag K2 – *Interview 2, Karin*

Bilag M2 – *Interview 2, Mikkel*